

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Mali Proroci – 2. Dio

Pjesnik Prorok • Nahumovo Proročanstvo Za Naše Vrijeme
Habakuk, Nepoznati Prorok • Sefanija i Čisti Jezik
Ispunit Ću Ovaj Dom sa Slavom • Zaharijinih Osam Noćnih Vizija
Ljubio Sam Te! Je Si Li Zaboravio?

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griebs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Dok su njihove poruke općenito bile kraće, posljednjih 12 proroka Starog Zavjeta bili su sve samo ne mali. Njihova proročanstva govore o kazni nad Judom i okolnim nacijama zbog njihovog idolopoklonstva i nepravdnosti. Oni opisuju obilježja velike nevolje ili potresanja koje će Bog koristiti da privede sadašnji zli svijet kraju. Oni prorokuju o građenju Božjeg duhovnog hrama (Krista i crkve) tijekom Evandeoskog doba, dolasku Mesije, i blagoslovima koje će Mesija i hram donijeti Judi i cijelom čovječanstvu nakon nevolje.

Mi se ovdje usredotočujemo na poruke od proroka Miheja, Nahuma, Habakuka, Sefanije, Hagaja, Zaharije, i Malahije.

Prvi članak, „Prorok Pjesnik,“ osmatra zadnji dio Mihejevog proročanstva i kako njegova poezija opisuje Božje dolazeće blagoslove za Izrael i cijelo čovječanstvo.

„Nahumovo Proročanstvo Za Naše Vrijeme“ razmatra kako to proročanstvo opisuje Božju tada buduću kaznu nad Ninivom i Njegove pripreme za vrijeme nevolje i Harmagedon.

Treći članak, „Habakuk, Nepoznati Prorok,“ usredotočuje se na dva pitanja koja je prorok postavio Bogu, i Božje odgovore: (1) Zašto zlo u Judi prolazi nekažnjeno, i (2) Kako pravedan Bog može koristiti zle Babilonce da kazni Judu, narod pravedniji od njih? Božji će nas odgovor zadovoljiti.

Mali Proroci – 2. Dio Svibanj / Lipanj 2018 Svezak 100, Broj 3

- 4 Prorok Pjesnik
- 6 Nahumovo Proročanstvo Za Naše Vrijeme
- 10 Habakuk, Nepoznati Prorok
- 14 Sefanija i Čisti Jezik
- 19 Ispunit Ću Ovaj Dom sa Slavom
- 22 Zaharijinih Osam Noćnih Vizija
- 25 Ljubio Sam Te! Je Si Li Zaboravio?

„Sefanija i Čisti Jezik“ osmatra upozorenja koja je Sefanija zapisao što se tiče Jude, Filisteje, Etiopljana, i Asirije, i kako su ta upozorenja možda motivirala reforme koje je Kralj Jošija proveo u Judi

Idući članak, „Ispunit Ću Ovaj Dom sa Slavom“ pregled je Hagejevog ohrabrenja Židova da dovrše ponovnu izgradnju Božjeg doma u Jeruzalemu i kako to prikazuje gradnju Božjeg duhovnog hrama, Krista i crkve, tijekom Evandeoskog Doba.

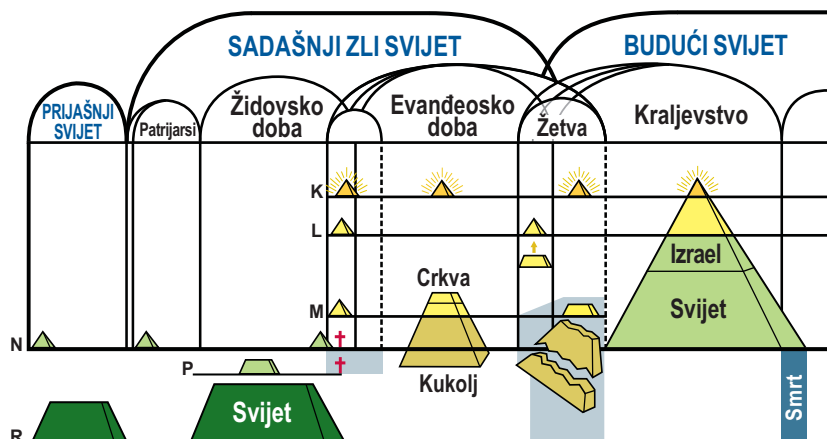
„Zaharijinih Osam Noćnih Vizija“ pregled je kako te vizije prikazuju različita obilježja Božjeg božanskog plana vjekova i njegovog konačnog cilja, miroljubivog kraljevstva pravедnosti.

Završni članak, „Ljubio Sam Te! Je Si Li Zaboravio?“, osmatra Božji razgovor sa Izraelom u odnosu na njihovu svojevulju. Malahija je također prorokovao o dolasku Mesije koji bude pročistio sinove Levijeve (Isusove sljedbenike tijekom Evandeoskog Doba), i donio izlječenje nacijama u svom zemaljskom kraljevstvu.

Neka članci iz ovog broja pomognu svima nama steći veće cijenjenje života, i poruka, tih Božjih proroka.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Prorok Pjesnik

„A ja, prema Jahvi ja sam zagledan, čekam na Boga koji spasava, Bog moj mene će uslišati.“
(Mihej 7:7). (Prvi dio ovog članka izašao je u Glasniku Kristovog Kraljevstva od Svibnja/
Lipnja 2017 tema kojeg je bila „Mali Proroci – 1. Dio.“)

Obnova

Četvrto i peto poglavlje Miheja poglavlja su o obnovi, navodeći neke od pojedinosti o blagoslovima koji trebaju doći na Izrael i nacije u budućnosti.

„A ti, Betleheme-Efrato, među krajevima Judinim najmanji, iz tebe će mi izaći onaj, koji će biti vladalac u Izraelu. Njegov je početak iz davne davnine, iz dana vječnosti“ (Mihej 5:2).

Citirano u Evandeljima po Mateju i Ivanu, za Isusa i njegovo rodoslovlje bilo je proročeno da će doći iz Betlehema. On treba izaći „za mene,“ za Boga.

„Dođe li tada Asirac u našu zemlju i prodre li u tvrđave naše, to ćemo postaviti suprot njemu sedam pastira i osam kneževskih ljudi. Oni će opasti zemlju Asiriji mačem.. Tako će nas on izbaviti od Asirije, ako dođe u našu zemlju i stupi na međe naše“ (Mihej 5:5,6).

I Biblijski izvještaj, i Asirski arheološki izvještaji, spominju Sanheribovu invaziju na Judu, Ezekiju, opsadu Lakiša i Jeruzalema, Ezekijin danak Asirskom kralju, Sanheribov povratak u njegov glavni grad Ninivu, i njegovu smrt od ruku njegovih vlastitih sinova.

Kad je Asirski kralj došao protiv Jeruzalema, Izaija je prorekao da će Bog zaštititi grad. „Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom: U ovaj grad on ući neće,... Grad ću ovaj štititi, zakriliti ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida“ (Izaija 37:33,35)

Bog je čudesno poštedio Izrael u toj bitci sa Sanheribom. „Iste noći izađe anđeo Gospodnji i pobi u taboru asirskom sto i osamdeset i pet tisuća ljudi. Kad ustadoše ujutro, nađoše ih sve kao mrtve lešine“ (2. Kraljevima 19:35).

Primjerak prizme, koju je ispisao Sanherib, koja se nalazi na Institutu Orijentalnog Sveučilišta u Čikagu, potvrđuje Biblijski izvještaj. „Asirski izvještaji pokušavaju uljepšati stvari oko iznenadnog povlačenja iz Jeruzalema, tim više sramotnije zbog shvaćanja da je njegov pad bio neposredan“ (1997, Chaim Herzog and Mordechai Gichon, Battles of the Bible, stranica 254).

U Asirskom izvještaju nema spominjanja nikakve pobjede nad Jeruzalemom ili zašto je napad bio razbijen.

Da je kralj zaista osvojio Jeruzalem, on bi se hvalio s time zajedno sa svojim drugim osvajanjima. Umjesto toga, on je pokušao učiniti da to zvuči što je bolje moguće, rani primjer političkog spina.

Izbavljenje Izraela u budućoj bitki spomenuto u Miheju 5:5 biti će još čudesniji. „I On će biti mir. Dođe li tada Asirac u našu zemlju i prodre li u tvrđave naše, to ćemo postaviti suprot njemu sedam pastira i osam kneževskih ljudi.“

Asirija je u Mihejevim danima bila neprijatelj kojeg su najviše plašili. Asirac u Miheju 5:5 predstavlja neprijatelje Izraela u bilo koje vrijeme, neprijatelje crkve u bilo koje vrijeme, ili čak grijeh tijekom kraljevstva. U Izaiji, Asirac je predstava antikrista i Sotone (Izaija 10 i uključujući Babilon u 14 poglavlju). Na početku Milenijskog Doba, sedam pastira su kompletirana i proslavljena crkva. Osam kneževa su Drevni Dostojnici koji vladaju na zemlji. Isus vodi obje grupe protiv Božjih neprijatelja. To se slaže sa Izaijom 1:26, „Postavit ću ti opet suce kao prije i savjetnike kao iz početka.“

„Oni će opasti zemlju Asiriji mačem i zemlju Nimrodovu oštrecem. Tako će nas on izbaviti od Asirije, ako dođe u našu zemlju i stupi na međe naše“ (Mihej 5:6).

Prorok Mihej

Sanherib, Asirski Kralj

Drevni će se dostojnici pojaviti na sceni čim crkva ode. Oni će biti vidljivi predstavnici i vođe države. Zajedno, oni će pasti sa mačem, ne da povrijede ovce, nego da ih zaštite od neprijatelja koji ih progone.

„Tada će ostatak Jakovljevi biti među mnogim narodima kao rosa od Gospoda, kao dažd po zelenoj travi, što ne čeka čovjeka, niti se uzda u djecu čovječju“ (Mihej 5:7).

Rosa i kiša su od Boga. Voda oživljava i osvježuje. Djelo Izraela i Crkve u kraljevstvu biti će da ožive i osvježe neznabošce (Pogane) kao što rosa pokriva travu. Poput rosa ili pljuskova, Izrael će se raširiti po svijetu, vodeći Pogane da postanu Izraelcima.

„Tada će ostatak Jakovljevi biti među neznabošcima usred mnogih naroda kao lav među životinjama šumskim, kao lavić među stadima ovaca, koji gazi, kad prodre, ras-trga - i nitko ne može izbaviti!“ (Mihej 5:8).

Božja je snaga neodoljiva, i nitko neće biti u stanju oduprijeti se Njegovoj snazi koja radi kroz Izrael.

„Na svršetku dana dogodit će se, da bude utvrđena gora s kućom Gospodnjom navrh gora, uzvišena nad visinama. Tada će se k njoj stjecati narodi. Mnogi će narod ići tamo i govoriti: “Dodite, pođimo na goru Gospodnju, u kuću Boga Jakovljeva! Neka nas on nauči svojim putovima! Mi hoćemo hoditi njegovim stazama!” Jer nauka izlazi sa Siona i riječ Gospodnja iz Jeruzalema“ (Mihej 4:1,2; Izaija 2:1-4).

Ljudi će tražiti da budu poučeni Jahvinim putevima, što pokazuje nadu za one koji ne vjeruju sada (Izaija 26:9). Ljudi se više neće učiti ratu (Mihej 4:3,4, vidi isto Izaija 2:4). Uskoro ćemo vidjeti Božju vladavinu uspostavljenu na zemlji kao najuzvišeniju vladavinu od svih na zemlji.

Sanheribova Prizma

Bog je čudesno pomogao Izraelu u danima Miheja. Njegova je zaštitnička ruka bila nad njima tokom cijele povijesti i ta će se božanska zaštita nastaviti u budućnosti. Koliko je tek više Njegova ruka nad nama, i On će nam pomoći čak više nego Izraelu. On će to učiniti jedino ako smo Mu vjerni.

— Jeff Mezera

Nahumovo Proročanstvo Za Naše Dane

„Jahve je dobar onima koji se u njegov` uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu“ (Nahum 1:7 JB).

Nahum je bio sedmi od Malih Proroka. Njegovi su zapisi bili usredotočeni na sud i uništenje Asirskog Carstva. Ime Nahum znači „utješitelj“ ili „onaj koji suosjeća,“ i njegovi su proročki zapisi pružili poruku nade i ohrabrenja plemenu Jude.

Tijekom njegovog života, Juda je trpjela pod pritiskom Asirskog Carstva. To je bilo razdoblje koje je netom prethodilo Babilonskom Carstvu.

Juda je gotovo stotinu godina bila u sukobu s Asircima. Njihova se je tiranija nastavila sve dok oko 612 pr. n. e., kada su Ninivu napali i zapalili njeni prijašnji podanici: Medijci, Babilonci, i Perzijanci. Unutar nekoliko godina, Asirsko je Carstvo završilo zauvijek, baš kao što je Bog obećao u Nahumovom proročanstvu.

Dok Bog mnogo otkriva kroz Nahumove zapise, veoma je malo poznato o njegovom osobnom životu. Među izučavateljima Biblije postoji neslaganje oko toga gdje je on bio rođen i gdje je živio. Nahum 1:1 ga opisuje kao „Elkošanina.“ Točna lokacija Elkoša s vremenom je postala nepoznatom, međutim mnogi vjeruju da je bio smješten na sjeverozapadnoj obali Galilejskog Mora. Drugi izučavatelji tvrde da je Nahum živio u gradu „Alqoshu“ ili „Alqushu,“ Asirskom gradu u podnožju gorja Bayhidhra u sjevernom Iraku, međutim to se čini manje vjerojatnim budući da je Nahum bio Judin prorok.

Nahum, Jeremija, Sefanija su svi bili suvremenici koji su prorokovali Judi. Nahumova poruka odnosila se na Božje sudove i uništenje Asirije. Jeremija je upozorio Judu da se podloži vlasti Babilona, i Sefanijino proročanstvo bilo je usredotočeno na pokajanje, sud, i obećanje o obnovi. Oni su imali poruke povezane sa padom Asirije.

Tri Poglavlja

Knjiga Nahuma je pisana pjesničkim stilom koji dodaje snagu i eleganciju njenoj proročanskoj poruci. Tri poglavlja knjige podijeljena su na dvije glavne teme. Prvo poglavlje navodi detalje o padu Asirije, dok poglavlja dva i tri daju detalje oko Božjeg suda protiv Asirije i njenog glavnog grada Asirije, Ninive.

Nahum prvo poglavlje otkriva da se Bog osvećuje Svojim neprijateljima dok štiti i izbavlja Svoj narod. Nahum 1:4,5 kaže, „Prijeti moru i isušuje ga, presušuje sve rijeke. ... Pred njim se gore potresaju, breгови se ljuljaju, zemlja se pod njim provaljuje.“ Ništa ne može zaustaviti Božji sud. Ovo poglavlje također potvrđuje da je Bog utvrda svom narodu tako da ga oni mogu obožavati. Ovo poglavlje tijesno slijedi 97 Psalm gdje imamo istu sliku vatre koja uništava Božje neprijatelje, zemlja se tresu u strahu, i brda se otapaju poput voska.

Drugo i treće poglavlje Nahuma objavljuju presudu Ninivi. U drugom poglavlju, moć Asirije bila je svedena na strnjiku u rukama napadača. Grad je trebao ostati bez sveg svog bogatstva ležati opustošen. Treće poglavlje pokazuje da bi razlog za nestanak Ninive bili nezaustavljivi Božji sudovi. Ništa što čovjek može učiniti ne može to spriječiti. Taj je sud također opisan u Izaiji 10:24,25, gdje im Bog govori, „Zato ovako govori Jahve nad Vojškama: “O narode moj što prebivaš na Sionu, ne boj se Asira.. Jer, još malo, vrlo malo, i gnjev moj će prestati, moja će ih jarost uništiti.“

Veliki grad Niniva (blizu današnjeg Mosula) pao je u ruke grupe zemalja koji su prethodno bili njegovi podanici. Oni su oplijenili i srušili grad i zapalili ga do zemlje. Njegova veličina i raskoš otkriveni su tek u 20 stoljeću

Drevna Niniva je u području Mosula, u Iraku. Drevni zidovi bili su iskopani i obnovljeni u 20 stoljeću.

tijekom arheoloških iskapanja. Niniva je bila na istočnoj strani Rijeke Tigris nasuprot današnjem gradu Mosulu.

Niniva je bila glavni grad Asirije na njenom vrhuncu grad je bio središtem trgovine za civilizirani svijet. Njegova moć bila je pokazana monumentalnom ljestvicom i izvrsnom ljepotom njegovih građevina. To je zaista bio „izuzetno veliki grad“ kako ga je Jona opisao u Joni 3:3. Grad je bio smješten na putu svile koji je povezivao istok i zapad. Karavane svile, začina, i drugih dobara prolazila su kroz njegova vrata. Bio je to masivan grad koji se protezao kilometrima Istočno od Rijeke Tigris i uzduž rijeke. Plodna dolina između Alqoša i Ninive bila je poljoprivredna regija koja je pružala obilje hrane.

Asirci su bili ratnički, brutalan narod koji je raširio svoj doseg udarajući strahom po nacijama pod njihovim željeznim stiskom. Oni su polagali njihova prava na strane zemlje kroz zastrašivanje i teror. Nivina je u Nahumu 3:1 bila opisana kao grad prolijevanja krvi, „Teško gradu krvničkom, pun je laži, prepun grabeža, s pljačkanjem on ne prestaje!“ Asirci su mučili zarobljenike spaljivanjem, žive su ih odirali, ili odsijecanjem dijelova tijela.

Propast Asirije

Knjiga je bila proročanstvo o propasti Asirskog carstva. Međutim, poput mnogih proročanstava, ono također ima bogatu primjenu u našim danima.

Nahum 1:2 navodi, „Jahve je Bog ljubomoran i osvetnik! Jahve se osvećuje, gospodar srdžbe! Jahve se osvećuje svojim protivnicima, ustrajan u gnjevu na neprijatelje.“ Prijevod Tomislava Dretara daje mnogo točniji prijevod tih redaka. „GOSPOD je jedan Bog ljubomoran i osvetnik. GOSPOD je osvetnik; njegova je srdžba strašna. GOSPOD se sveti svojim protivnicima; on se razjari protiv svojih : neprijatelja.“ Izrazi „osvećivanje“ i „osveta“ prijevod su iste Hebrejske riječi (Strong's B5358, naqam; primitivni korijen; biti kivan, naime, osvetiti se ili kazniti).

Osvećivanje, a ne odmazda mnogo točnije predstavlja značenje riječi. Osvećivanje ima konotaciju kažnjavanja za nepravdu u namjeri zadovoljenja pravde, dok odmazda ima zlobnu i osvetoljubivu konotaciju uključujući represalije i maltretiranje. Kao što Nahum 1:3 kaže, „Jahve je spor u gnjevu, ali silan u moći. Ne, Jahve neće pustiti krivca nekažnjena.“ Božje osvećivanje je pravda za nepravdu, i primjenjuje načela pravde na cijelo društvo, ne samo na pojedinca. Psalm 37:17 kaže da će Gospodin slomiti ruke opakih, a slomljena ruka može biti izliječena. Namjera osvećivanja je da popravi situaciju umjesto da samo uzvrat. Božji karakter nije takav da se osvećuje, muči, i pati.

U Nahumu 1:7 prorok objavljuje, „Jahve je dobar onima koji se u njegov` uzdaju, on je okrilje u dan nevolje,

Suvremeni Tel Aviv, u obnovljenom Izraelu

poznaje one koji se njemu utječu.“ To je bilo predivno jamstvo Judi da će Asirija biti potpuno uništena i nestati zauvijek. U naše vrijeme, „danu nevolje“ ili „vremenu nevolje,“ mi se također možemo čvrsto pouzdati u to da Gospodin štiti one koji nalaze utočište u Njemu. To nam posebno daje utjehu dok svjedočimo raspadanju svijeta oko nas. Jer mi znamo da Bog nije spor u ispunjenju Svojih obećanja, i da se vjera može čvrsto pouzdati u Njega što god da dođe.

Kada otvorimo Sveto Pismo, postoji nekoliko odlomaka koji se podudaraju s opisima koje nalazimo u Nahumu u poglavljima dva i tri. U Danijelu 12:4 mi čitamo da će tijekom tog vremena nevolje „mnogi tumarati i znanje će se umnožiti.“ Taj je tekst povezan sa Gospodinovim nevidljivim povratkom o čemu svjedoči eksplozija u znanju i globalnom putovanju. Slično tome, Nahum 2:4 kaže, „Po ulicama bjesne bojna kola, lete preko trgova; na pogled su baklje goruće; kao munje, samo sijevaju.“ Tako nas se podsjeća na noćne slike zemlje iz svemira na kojoj su zemaljske autoceste (javni putevi) osvijetljeni s milijunima vozila koja putuju kroz noć. ¹

Božji Sudovi u Naše Vrijeme Također

U Nahumu 2:3 mi nalazimo izraz „dan njegove priprave.“ U početku je to bilo primijenjeno na vrijeme Nahumovog vremena na pripremu koju je Gospodin vršio da uništi Asirsko Carstvo. To se proročanstvo također primjenjuje na naše vrijeme.² Tijekom vremena nevolje,

(1) Vidi Reprint Sionske Stražarske Kule, Svibanj 1883, stranice 480,481, za raspravu o svjetlima i njihovoj povezanosti sa Danijelom 12.

(2) Vidi Reprint Sionske Stražarske Kule, Srpanj 1909, stranica 4431, za raspravu o vremenu kraja.

Gospodin priprema elemente i uvjete za burne događaje Jakovljeve nevolje čiji će vrhunac biti u Harmagedonu. Jedino kada stari sistemi ovog svijeta budu bili uništeni Bog može uvesti novu vremensku razdiobu. Baš poput Ninive, iskvareni sistemi ovog sadašnjeg zlog svijeta moraju biti oplijenjeni i zatim spaljeni vatrom Božjeg gnjeva.

Postoji nekoliko glavnih djela pripreme koje Gospodin orkestrira tijekom ovog Dana Svoje Priprave. Ti su događaji neophodni da pomognu srušiti staro uređenje i uvesti novu vremensku razdiobu. Bez uništenja tih sistema, Božji vrhunski plan ne bi mogao biti izgrađen na čvrstom temelju.

Jedno od glavnih djela tijekom ovog vremena ponovna je uspostava države Izrael. To je bilo čudno djelo, zato što Židovi nisu imali svoje države gotovo 2000 godina. Ponovno je okupljanje počelo 1870 -ih i nastavlja se sve do naših dana. Budući je Izrael ključan za davanje blagoslova Kraljevstva, neophodno je da oni moraju biti oživljeni prije početka nove vremenske razdiobe. Kako blagoslovi mogu teći iz Izraela ako oni nisu ponovno okupljeni?

U 1. Mojsijevoj 28:14, Bog je obećao Jakovu, ocu Židovskog naroda, „tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.“ Židovi moraju biti ponovno sakupljeni sa svih strana svijeta. Već sada u Izraelu ima Židova više nego u bilo kojoj drugoj zemlji u svijetu. Međutim postoji još uvijek velika populacija Židova u SAD -u, stoga mi očekujemo u vrlo bliskoj budućnosti izlazak Židova iz Amerike u Izrael. Jedino nakon što se te stvari ostvare će biti postavljena scena za završni dio Jakovljeve nevolje nakon čega će uslijediti Božje kraljevstvo.

Dan Njegove Priprave je također završno razdoblje za odabir Crkve. Tijekom tog vremena, pšenica i kukolj će biti razdvojeni i pročišćavajuće djelo Božje Crkve biti će dovršeno. U Mateju 25:31 mi čitamo, „Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje.“ To ukazuje da će se na-

kon svadbe Janjetove, Krist vratiti sa svim svojim svetim anđelima (svojom Crkvom) da izvrši sud nad lažnim sistemima i da uvede novi svjetski poredak.

Tijekom Dana Svoje Priprave, Krist orkestrira uništavanje starih sistema. Povećanje znanja je sastavni dio tog djela. Vjerski, društveni, politički, i financijski sistemi su bili dovedeni u poziciju u kojoj je kolaps neizbježan. Čak su i uz trenutačnu tehnologiju našeg vremena, ti krhki sustavi na rubu kolapsa. Kao što smo naučili 11. Rujna, užasan napad na jednu zemlju može izazvati svijetom raširen gospodarski pad. Svjetska financijska tržišta su toliko međusobno zavisna da poremećaj kod bilo kojeg od njih može prouzročiti slap propasti po svemu svijetu. To je bilo ilustrirano s time kada Grčka nije mogla platiti svoje dugove i kada je to zaprijetilo stabilnosti svjetskog gospodarstva i onog Evropske Unije.

Crkveni sistemi su se također usudili upustiti u biznis u nastojanju da ostanu solventne. Zbog smanjenja posjećenosti u Crkvi, oni trebaju tražiti druge izvore prihoda. Crkve su sada uključene u zdravstvo, savjetovanje, obrazovanje, skrb starijih, izdavaštvo, medije, i druge pothvate za podmirenje svojih financija.

Politički, svijet vapi za promjenom da nekako „riješe probleme.“ Ipak ljude se i dalje nastavlja hraniti s političkim obećanjima koja se ne realiziraju. Oni na vlasti iskorištavaju tu moć u svoju korist na trošak gotovo svih drugih. Društveni mediji, osmišljeni da koriste čovječanstvu, doveli su do nestabilnosti po svoj zemlji. To je bio važan čimbenik u Arapskom Proljeću koje je destabiliziralo cijeli Srednji Istok. Zaista, svijet je na rubu uništenja. Međutim Gospodin zadržava četiri vjetra sve dok Njegova priprava ne bude bila dovršena.

Završno djelo Dana Njegove Priprave je okupljanje Gospodinove Velike Vojske. Vojne, političke, vjerske, i društvene sile svijeta koje su u neznanju o tome Bog je regrutirao da sruše iskvarene sisteme ovog svijeta. Kao što kaže u Nahumu 1:3 NS, „Jehova neće odustati od kazne.“

Božje Kraljevstvo ispunit će zemlju.

Tehnologija proistekla iz povećanja znanja bila je korištena da iznese na svjetlo dana skrivene stvari. Niti u jednom vremenu u povijesti istina o ljudskim zbivanjima nije bila otkrivana na tolike mnoge načine. Bogati i moćni više ne mogu skrivati svoje tajne i ta spoznaja pomaže mobilizirati Gospodinovu Veliku Vojsku. Tvrtke i dalje prakticiraju kršenje tajnosti podataka i tako kompromitiraju svoje kupce i otkrivaju njihove tajne.

Priprava Za Nešto Bolje

Sile koje su oslobođene tijekom Dana Njegove Priprave dovest će društvene, političke, financijske, i vjerske sisteme ovog svijeta do propasti, baš kao što je Niniva bila uništena. Sve to će dovesti do znakovitog grča koji će izbrisati sadašnje svjetsko uređenje, i uništiti današnje iskvarene sisteme. To uništenje raščistit će put za novu vremensku razdiobu.

Bog je svjestan patnje pojedinaca koju taj kolaps donosi i ne dopušta veće uništenje od onog koje je potrebno da ostvari njegove namjere. „Doista će gnjev čovječji tebe hvaliti, ostatak gnjeva ti ćeš obuzdati“ (Psalam 76:10). Bog izvršava taj sud kako bi spasio krotke na zemlji i uveo novu eru mira i pravednosti za sve muškarce, žene, i djecu koji su ikada živjeli. U Nahumu 1:15 mi čitamo u NS, „Gle, na gorama su noge onoga koji donosi dobru vijest,

onoga koji objavljuje mir. Slavi blagdane svoje, Juda! Izvrši zavjete svoje, jer nevaljali čovjek neće više prolaziti tobom. Bit će posve zatrt.”“

To potvrđuje da će u Božjem kraljevstvu i dobima koja dolaze, Bog simbolički stajati na gorama zemlje i vladati u miru. Ta nova vremenska razdioba omogućit će svima da obožavaju Boga i da uče o Njegovom punom ljubavi karakteru. Zli će biti uništeni zauvijek. Hvala neka je Bogu za Njegovo obećanje o izbavljenju.

Nahumovo proročanstvo je posebna poruka Isusovim sljedbenicima danas. Ova sedma od malih proročkih poruka posebno je važna za one koji su se zavjetovali savezom žrtve (Psalam 50:5). Kroz Nahuma, Bog nam jamči da će iskvarenim sistemima biti suđeno i da će biti potpuno uništeni. Bog potvrđuje važnost svoje poruke nama tijekom ovog vremena nasilja, rata, pohlepe, i iskvarenosti. On nas nadalje tješi da je On sam jedini izvor utjehe i zaštite tijekom ovih iskušavajućih vremena. U svemu tome, mi se radujemo jer vidimo kako se približava izbavljenje svijeta.

Kakvu predivnu utjehu pruža Nahumovo proročanstvo. Neka bi smo udvostručili naše napore da se nademo dostojnima Božjeg povjerenja. Hvaljen neka je Bog koji upravlja tim događajima kao dijela Svog vrhunskog plana za pomirenje čovječanstva.

Habakuk, Neznani Prorok

„Tada Jahve odgovori i reče: „Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga čitač laško čita [da onaj koji ga čita može trčati KJV] Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!“ (Habakuk 2:2,3 JB).

Premda se naš tematski redak odnosi na Jehovin odgovor na prorokovo pitanje o Babilonu, Istraživači Biblije povezuju taj tematski redak sa Slikovnim Prikazom Vjekova. On potvrđuje da Bog ima plan i da je moguće razumjeti taj plan istraživanjem

Svetog Pisma uz pomoć Božjeg svetog Duha. Ishod razumijevanja plana, je kaže Sveto Pismo, da pojedinac može trčati. Strongova riječ 7323, prevedena s trčati u ovom retku, znači „trčati (iz bilo kojeg razloga, ali posebno žuriti).“ U Psalmu 19:5 pojavljuje se kao „čovjek jaki koji trči trku“ slijedeći opis ženika koji izlazi iz svoje oduge. Habakukova nam vizija daje okvir da vidimo konačni ishod Božjeg plana ako se odazovemo na poziv ženika, posvetimo naše živote, i trčimo za nagradom uzvišenog poziva u Kristu Isusu (1. Korinćanima 9:24; Filipljanima 3:14).

Habakuk, Prorok

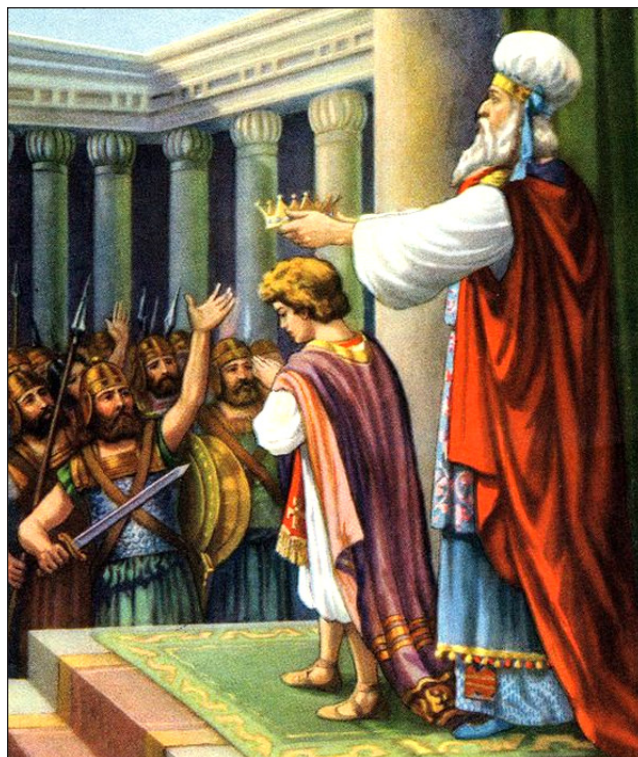
Habakuk nije spomenut izvan knjige koja nosi njegovo ime. Dosta je teško datirati njegovo proročanstvo, zato jer se toliko malo zna o njemu. Njegovo mjesto među Malim Prorocima, i njegovo predviđanje dolazeće Babilonske invazije (1:6), sugerira da je Habakuk živio u Judi tijekom završnih godina vladavine Kralja Jozije ili vjerojatno početkom Jehojakinove vladavine. Nakon pada Ninive, Babilon se je počeo uzdizati na Srednjem Istoku. S Bitkom kod Karkemiša, koju su McClintock i Strong datirali na 605. pr. n .e. sin Babilonskog kralja Nebopolasara, Nebukadnezar, preusmjerio je Egipatske snage i uništio ih kod Hamata, u Siriji (2. Ljetopisa 35:20; Jeremija 46:12).

Ime „Habakuk“ znači „onaj koji grli,“ i sugerira da je tema njegove knjige važnost prihvaćanja Jehove bez obzira na ono što se događa oko nas. Ono potiče crkvu našeg vremena da prigrlj Boga dok zlo prijete da uništi našu civilizaciju. Mi se držati vizije Božjeg plana idući naprijed ispravnom brzinom, i da nas nikakvo zlo ne razdvoji od Njegove ljubavi (Rimljanima 8:37-39). U tri poglavlja knjige, Habakuk postavlja dva pitanja i Jehova Bog mu odgovara na oba. Zadovoljan s Božjim ohrabrenjem, Habakuk prinosi molitvu zahvalnosti Jehovi.

● **Habakukovo Prvo Pitanje:** Zašto zlo u Judi prolazi nekažnjeno (1:2-4)? Božji Odgovor: Neće to ostati još dugo – Babilonci će kazniti Judu (1:5-11).

Judina pobuna protiv Boga povećala se je tijekom Manasijine vladavine. Idolsko obožavanje toliko se je ukorijenilo među narodom da čak ni reforme dobrog kralja Jozije nisu mogle prekinuti štetu (2. Kraljevima 23:26). Tijekom svoje 31 – godišnje vladavine, počev od njegove osme godine (2. Ljetopisa 34), Jozija je očistio zemlju od idolopoklonstva. 2. Ljetopisa 35 govori nam o Pashi (redak 18) kakve nije nikada bilo još od Samuelovih dana. Nažalost, iskvarenost Jude pod Manasijom (2. Kraljevima 21:11-15) bila je toliko velika da su Jozijini napori jedino mogli odgoditi kaznu Jude (2. Kraljevima 23:26).

Neko vrijeme nakon te velike Pashe, Jošija se je susreo sa Egipatskim Faraonom Nehom koji se je išao boriti sa Kraljem Asirije (2. Kraljevima 23:29). Kroz izaslanike, Neho je rekao Jošiji, „Što ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Okani

Mladi kralj Jošija, koji je kasnije umro suprotstavljajući se Faraonu

se Boga koji je sa mnom da te ne upropastim“ (2. Ljetopisa 35:21). Nehoova izjava da ga je Bog poslao bila je lažna. Jošija je i dalje ustrajavao protiv Neha sve dok nije bio ubijen u bitci (2. Ljetopisa 35:24). ¹ Povijesni dokazi ukazuju da se je to desilo 609 Pr. Kr. i da je na koncu Jehojakim (Elijakim) bio postavljen na prijestolje Jude (2. Kraljevima 23:29,30,34). Međutim prije Jehojakimovog ustoličenja, nekoliko je događaja promijenilo smjer Jude.

Kao prvo, narod je pozvao Jehoahaza, Jošijina sina, da postane kraljem. Tri mjeseca kasnije, Faraon Neho ga je uklonio s te pozicije i oplijenio riznicu – 100 talenata srebra i talent zlata – i zamjenio je Jehoahaza sa Jošijinim 25 godišnjim sinom Elijakimom, kao kralja, promjenivši mu ime u Jehojakim (2. Ljetopisa 36:2-5). Jehojakim je jako oporezivao Judu nekoliko godina i dao sav novac Nehu (2. Kraljevima 23:35). Kada je Nebukadnezar, po naredbi svog oca,

napao Jeruzalem, on je zarobio Jehojakima i uzeo Danijela i druge Izraelce u Babilon (Danijel 1:1,2; 2. Ljetopisa 36:6; 2. Kraljevima 24:1). Judina neovisnost došla je kraju.

Nakon smrti svog oca, Jehojakima, Jehojahin je preuzeo prijestolje na tri mjeseca prije nego je bio izgnan u Babilon (2. Ljetopisa 36:10). To je bilo Nebukadnezarevo drugo zauzimanje Jeruzalema. On je uzeo 10,000 Judejskih zanatlija zajedno sa drugim vještim radnicima i hrabrim ljudima, zajedno sa prorokom Ezekijelom, ostavljajući one najsiromašnije (2. Kraljevima 24:14-16; usporedi 2. Kraljevima 25:1).

Iako je to podvrgnuće bilo kazna nacije, zatočeništvo u Babilonu bilo je Božji način da zaštiti svoje vjerne (Jeremija 24:5). Uspoređujući ih sa dobrim smokvama (Jeremija 24:3), Bog je obećao da ih bude opet doveo natrag u njihovu zemlju i da oni više neće biti uklonjeni iz nje. Ali Sidkija, posljednji kralj Jude, bio je među lošim smokvama u Judi koje su trebale biti uklonjene kao poruga i prokletstvo (Jeremija 24:9). Isus je kasnije rekao da će „Jeruzalem gaziti Pogani sve dok se ne ispune vremena Pogana“ (Luka 21:24). To je bilo početak tog ispunjenja proročanstva i Božji odgovor na Habakukovo prvo pitanje.

● **Habakukovo Drugo Pitanje:** Kako pravedni Bog može koristiti zli Babilon da kazni narod pravedniji od njih (1:12-2:1)? Božji odgovor: Babilon će također biti kažnjen, i vjerni ostatak Jude biti će nagrađen (2:2-20).

Nebukadnezar je nakon bolesti svog oca, Nabopolasara, potraživao prijestolje kao Babilonski kralj. Judin posljednji kralj, Sidkija, svjedočio je klanju svojih sinova prije nego je bio oslijepljen i premješten u Babilon. Jeruzalem je bio oplijenjen, njegovi zidovi razoreni, i hram i palača srušeni sa zemljom (2. Kraljevima 25:6-10).

Svi preostali vođe otpora bili su ubijeni. Nebukadnezar se spremao izbrisati ono što je preostalo od južnog kraljevstva Izrael. Nikakvo čudo da je Habakuk tugovao zbog te kazne.

Kralj Nebukadnezar (Nabu-kudurri-usur na Kaldejskom) igra istaknutu ulogu u Knjizi Danijela. Njegova vizija povijesti svijeta (Danijel 2), i njegovo obraćenje pravom Bogu nakon što je bio kažnjen zbog svoje arogancije (Danijel 4:37), zauzima značajan dio knjige. Pod Nebukadnezarevom vladavinom, grad Babilon nikada nije izgledao bogatijim. Dvostruki zidovi okruživali su cijeli grad. Rijeka Eufrat tekla je upravo kroz srce grada, natapajući Viseće Vrtove. ²

Izveštaj o vladavini Nabonida, posljednjeg vladara carstva, kaže da je on u svojoj trećoj godini uzvisio svog sina Belšazara, ³ kao suvladara da vlada Babilonom. Kasnije je Nabonid, vodio vojsku kroz Siriju i Libanon pa sve do oaze Taime u sjeverozapadnoj Arabiji, gdje je on bio umirovljen i ostao idućih deset godina. ⁴

Rukopis na Zidu

Na gozbi negdje tijekom 539 pr. n. e. pojavila se je tajnovita ruka i napisala, „MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN“ na zidu, objavljujući kraj Babilona. „izmjerio je Bog tvoje kraljevstvo i učinio mu kraj; bio si vagnut na tezulji i nađen si prelagan; razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i predano Medijcima i Perzijancima.“ (Danijel 5:24-28). Iste te noći Darije Medijac pogubio je Belšazara.

Perzijski izveštaj ⁵ potvrđuje postupke koji su citirani u Danijelovoj osudi Babilona (Danijel 5:23). Nabonid je naredio sakupljanje Babilonskih idola u nastojanju da se zaštiti, ali neodoljivo protivljenje tijekom mjeseca Tišrija rezultiralo je sa Kirovim napadom na Tigris i Sipar. Nabonid je pobjegao. Dva dana kasnije, Ugbaru, upravitelj Gutija, i Kirova vojska ušli su u Babilon bez bitke. ⁶ Bio je to kraj prvog velikog univerzalnog carstva iz Danijela 2:36-38. Kir je donio odluku da se Izraelci koji su bili u zarobljeništvu trebaju vratiti u Jeruzalem i ponovno sagraditi Hram (Ezra 1:1-4). Božji drugi odgovor Habakuku

Cyrusov cilindar, koji je osvojio Babilon

bio je gotov. Vjerni iz Jude mogu doći kući. Habakuk je zadovoljan prestao razmišljati o pitanju: „Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek` zemlja sva zašuti pred njime!“ (Habakuk 2:20).

● **Habakuk zaključuje sa Priznanjem Pouzdanja i Radosti u Bogu (Poglavlje 3).**

Habakuk se je postavio na stražarsku kulu da čeka Božji odgovor na svoja pitanja (2:1). On sada razumije da Bog izvršava Svoj plan. Habakuk nabraja, između 2 retka i 17, sve načine na koje je Bog djelovao u korist Svog naroda, posebno Izlazak, i on je rekao, običnim narodnim jezikom, „Zaboravio sam sve to. Pogledaj što Si činio. Premda to nije izgledalo kao nešto što ćemo razumjeti na neko vrijeme, sva ta Božja djela ostvarila su ono što je On planirao. Dovala su nas u Obećanu Zemlju. Učinila su nas nacijom. Bog je predivan, ček i kada ga mi ne razumijemo.“

Stoga on sada kaže Bogu, „Pogledaj na svu svoju moć, Bože. Žao mi je što sam to zaboravio. Puštam da se moji strahovi ispriječe“ (5. Mojsijeva 33:2; 2. Mojsijeva 12:29,30; Jošua 14:5; 2. Mojsijeva 14:21; Jošua 4:23; Jošua 21:43).

On moli da se Bog pobrine za ohrabrenje tijekom godina zarobljenštva kako bi spriječio klonulost među pravednima. „Objavi ga usred godina! Ipak se u gnjevu sjeti milosrđa!“ (redak 2) „Od svih obećanja što ih je Jahve dao domu Izraelovu nijedno ne osta neispunjeno. Sve se ispunilo“ (Jošua 21:45). Habakuk je zaprepašten ali i utješeno. On sada plamti s pjesmom vjere, zabilježeno u posljednja tri retka knjige. „Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz tora, u oborima neće biti ni goveda. Ali ja ću se radovati u Jahvi i klikat ću u Bogu, svojem Spasitelju“ (Habakuk 3:17,18).

Pouka za nas: Kada mi pogledamo na naš svijet i tužimo se, „Zašto oklijevaš, GOSPODINE, učiniti nešto u vezi s ovim nasilnim svijetom?“ Jehova odgovara da On već poduzima stvari u vezi s tim kroz djelovanje Gospodinove Velike Vojske, sebične i nepravedne grupe (Joel 2:2-11; Habakuk 3:16). Bog je rekao Habakuku da napiše („ugravira“ Strong 3789) viziju, i da onda bude razumio Božje djelo. Slično tome, u vrijeme kraja, Bog se pobrinuo za zapise mnogih koji budu otvorili razumijevanje Njegovog plana u vezi grijeha i zla kako bi posljednji pripadnici Crkve bili u stanju izdržati i ne

Prorok Habakuk

sumnjati u Njegovu mudrost (Danijel 12:4).

Kao što je Habakuk nabrojio kako je Bog mnogo puta zaštitio i izbavio Svoj narod, mi, isto tako, kao Božji narod na kraju doba, možemo sada identificirati ispunjenje Božje riječi u vladavini Pogana (2520 godina, Luka 21:24), pojavljivanje i smrt Mesije, i poziv Pogana (70 tjedana, Danijel 9:24-27), Vrijeme Kraja (1260 godina, Danijel 12:7), nevidljiva prisutnost našeg Gospodina koji se je vratio (1335 godina, Danijel 12:12), i obnova Izraela (Ezekijel 37). Mi, koji težimo za

Božjom pravednošću, trebamo živjeti u vjeri i ne klonuti kada vidimo stalnu prisutnost zla. Mi ne trebamo vapiti, „Koliko još dugo, o Gospodine?“ Mi imamo vjeru da je ispunjenje Božjeg plana u skladu sa Njegovim rasporedom, ne našim. Možda nalazimo obeshrabrujućim kada vidimo na koji način Bog privodi kraju sadašnji zli svijet, ali mi nalazimo mir u Božjoj apsolutnoj suverenosti, pravdi i samilosti. Trebali bi se moliti da se izvrši Božja volja, imajući na umu da Njegovo djelo stvaranja novog stvorenja ima prednost pred našom osobnom zabrinutošću. Usred kritičnih vremena, mi moramo imati na umu da jaka vjera nije nespojiva sa tjelesnim slabostima.

Habakukove riječi značile su mnogo Apostolu Pavlu, koji je zapazio njegov primjer i u Rimljanima 1:17 i Galaćanima 3:11 kada je govorio o opravdanju vjerom. Kasnije, on piše o viziji u Hebrejima 10:37,38, povezujući je sa vremenom Isusove druge prisutnosti i potičući nas da ostanemo strpljivo ustrajnim tijekom tog najgoreg od svih vremena, imajući vjeru da će se Jehova Bog držati Svog vremenskog rasporeda, opravdati Svoje izabrane, i izbaviti nas u slavnu nadu slave, časti, i besmrtnosti (Rimljanima 2:7).

— Len Griebs

(1) Vidi O čemu je Pastor Russell govorio, stranica 765, za raspravu o Jošijinoj nasilnoj smrti nakon što mu je Bog obećao da će umrijeti u miru (2. Kraljevima 22:20).

(2) Stephen M. Miller, Babylon: Who's Who and Where's Where in the Bible.

(3) Belšazar (Danijel 5:1) znači „Bel, zaštiti kralja,“ bio je Nabonidov sin i potkralj. On je nazvan Nebukadnezarovim „sinom“ u Danijelu 5:22, ali Aramejski naziv korišten u ovom dijelu Danijela može također značiti „unuk“ ili „potomak“ ili čak „nasljednik.“ Slično tome, „otac“ može značiti „predak“ ili

„prethodnik“ (vidi Danijel 5:2,11,13). Danijel 5:10 govori o „kraljici“ koja se pojavljuje na Belšazarevoj gozbi. Ona je mogla biti ili Nebukadnezareva žena, ili kćer, ili Nabonidova žena a ne Nebukadnezarova kći.

(4) Natpis iz Harana H2.

(5) Među onima koji smatraju da je Danijel povijesno točan, standardno je gledište da se Darije i Kir odnose na istu osobu. To je prije nekog vremena razjasnio Donald Wiseman, iz Bri-

tanskog Muzeja, i to je danas naširoko prihvaćeno. Danijel 6:28 slijedi istu formulu iz 1. Ljetopisa 5:26, gdje su Pul i Tiglepileser izjednačeni (povjesničari se danas obično slažu da se ta dva imena odnose na istu osobu). Osim toga, Kir je jednom prilikom bio nazvan „Medijac“ zato što je vladao kraljevstvom svog djeda po majci, koji je bio Medijac.

(6) Grayson 1975, Chronicle 6.

„Izrael će ...
lice svijeta
napuniti plo-
dom“ (Izaija
27:6).

Sefanija i Čist Jezik

„Tada ću pribaviti čiste usne narodima, da svi zazivaju ime Gospodnje i služe mu jednodušno“ (Sefanija 3:9 Šarić).

Uvodni dio Sefanije prati unatrag prorokovu rodoslovnu liniju i ništa slično nema ni kod jednog drugog proroka. Razumno je zaključiti da je Sefanija bio izravni potomak Kralja Ezekije. Ta proročka knjiga dolazi iz dana dobrog Kralja Jošije i Sefanijina su upozorenja možda i potaknula dobrog Jošiju na posebnu revnost.

Reforme Kralja Jošije

Kralj Jošija počeo je vladati kada je bio star osam godina, i on je vladao u Jeruzalemu 31 godinu (2. Ljetopisa 34:1-3). Kralj Jošija činio je ono što je ispravno u Božjim očima, jer je hodio putevima Davida svog oca. Jošijine reforme bile su jedan od najsajajnijih razdoblja u Judinoj povijesti.

U osmoj godini svoje vladavine (16 godina), Kralj Jošija počeo je tražiti Boga Davida svog oca. Mi ne možemo dovoljno naglasiti važnost odgajanja djeteta putu kojim treba ići, i njegov predivan plod (Izreke 22:6). Problem s kojim se je Jošija suočio bio je taj da je dvoplemensko kraljevstvo Jude i Benjamina kojim je on sada vladao nastavilo slijediti lažne bogove, čak i u Jeruzalemu.

U dvanaestoj godini svoje vladavine (20 godina), Jošija je očistio Judu i Jeruzalem od uzvišica, lugova, izrezbarenih likova, i kipova. Jošija je osobno nadgledao to čišćenje. Kipovi su bili razbijeni u komadiće, i Jošija i njegov tim pretvorili su to u prašinu i prosuli su tu prašinu po grobovima onih koji su prinosili žrtve idolima (2. Ljetopisa 34:4). Izgleda da su pogubili sve i jednog Baalovog svećenika i spalili njihove kosti na njihovim žrtvenicima (redak 5). Neka nam ne bude žalost tih svećenika, jer oni su bili ubojice i prakticirali su najodvratnije oblike žrtvovanja djece. Sve do Jošijine reforme, Baalovi žrtvenici ležali su izvan zidina Jeruzalema. „I sagradiše visine Tofetu, koji je u dolini sina Enomova, da sažižu sinove svoje i kćeri svoje ognjem, što nijesam zapovijedio niti mi je došlo na um“ (Jeremija 7:31).

Jošijino čišćenje nije stalo na starim granicama desetplemenskog kraljevstva, koje su sada nastanjivali Samarićani (2. Kraljevima 17:24). Jošija je nastavio sa svojim čišćenjem kroz sve gradove Manasije i Efraima,

idući čak do krajnje sjeverne granice gdje je jednom živio Naftali.

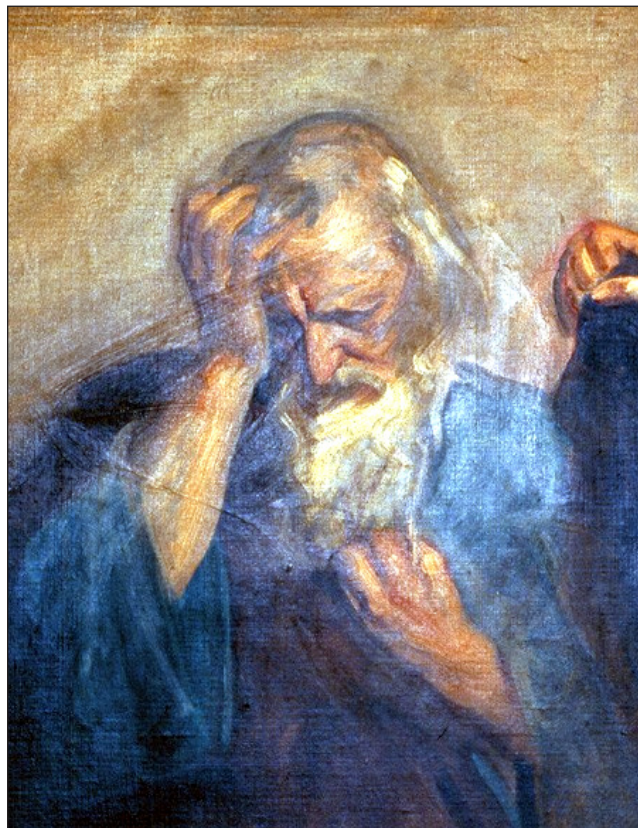
Kakvog li dobrog kralja!

Ipak, u isto vrijeme Sefanijina kobna proročanstva služila su kao upozorenje.

Popravljanje Salamunovog Hrama

Jošija je naredio popravak Salamunovog Hrama u Jeruzalemu u 18 godini svoje vladavine (26 godina). Što je još značajnije, „svećenik Hilkija našao je Knjigu Zakona GOSPODNJEGA, predanog po Mojsiju“ (2. Ljetopisa 34:14-16).

U Hramskom kompleksu je živjela proročica po imenu Hulda. Ona je bila zadužena za garderobu. Poput Sefanije, Hulda je prorekla dolazak katastrofe. „Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve kletve napisane u knjizi što je pročitao pred judejskim kraljem“ (2. Ljetopisa 34:22-23).

Prorok Sefanija

Jošija je uveo reforme u Izraelu.

pisa 34:24,25). Unutar tog konteksta mi čitamo uvod u Sefaniju, „Da, sve ću zbrisati s lica zemlje” - riječ je Jahvina!... „Podignut ću ruku na Judu i na sve stanovnike Jeruzalema“ (Sefanija 1:2,4).

Jošija i njegovi pristaše bili su iskreni u svojim reformama, ali otpor prema reformi bio je ipak jači. Stoga, Sefanija bilježi, „istrijebit ću iz ovoga mjesta ostatak Baalov, ime služitelja idolskih sa svećenicima [nominalni Jehovini svećenici] njegovim; one koji se klanjaju na krovovima vojski nebeskoj, one koji se klanjaju pred Jahvom a zaklinju se Milkomom [idol nazvan „kralj“]; one koji su se odmetnuli od Jahve, koji ne traže Jahvu i nimalo za nj ne mare“ (Sefanija 1:4-6).

Postojalo je nešto vjernih Levita i naroda, jer uvijek postoji ostatak vjernih, ali Gospodin je snažno osudio one koji su nominalno služili u Njegovo ime dok su u isto vrijeme obožavali vojsku nebesku. Ta vrsta pomiješanog obožavanja više je pravilo nego izuzetak. Međutim, Jehova je ljubomoran Bog, „Nemoj imati drugih bogova pored mene“ (2. Mojsijeva 20:3). Gospodin nikada ne kaže, „Ako ti prakticiraš neki drugi oblik obožavanja kada jednom napustiš hram, to je tvoja stvar.“ Ne, Bog želi da naša srca budu u potpunosti predana Njemu.

Velika Pasha

Jošija je bio suočen sa dva proročanstva o nacionalnoj katastrofi, i od Sefanije i Hulde. Jošija je razumio koliko je mučno narod Jude odstupio od saveza, i u boli Jošija je rastrgao svoju odjeću. Zbog njegovog kajanja, Bog je obećao Jošiji, „Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći u grob“ (2. Ljetopisa 34:28).

U Sefaniji nema aluzije na to proširenje milosti, sugerirajući da su vizije bile zapisane prije nego je Jošija započeo sa svojim reformama.

Priznajući da je Gospodin milostiv, Jošija nije samo svečano proslavio savez nacije s Bogom, nego je narod proslavio i veliku Pashu, „Pasha kao ova u Izraelu nije se slavila od vremena proroka Samuela“ (2. Ljetopisa 35:17,18).

Sefanijino upozorenje vrijedi još i danas. „Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina“ (Sefanija 2:3). Sefanijino proročanstvo pruža mnogo veću sliku završnih iskustava ovog doba u vremenu nevolje. Postoji također mnogo veća slika o izbavljenju. Dio naše poruke svijetu je ta trebaju primijeniti Sefanijine riječi da traže pravdu i krotkost.

Crkva je u savezu po žrtvi i mi smo umotani i zaštićeni Gospodinovim krilima (Psalam 91:4). Dok mi imamo posebnu prednost, mi želimo ohrabriti neposvećene da prepoznaju kako su Sefanijine riječi upute svoj zemlji. Kraljevi bi trebali „ljubiti sina“ (Psalam 2:12). To jest, oni bi trebali tražiti bliže zajedništvo i primati upute od Isusa. Međutim mi ne očekujemo da će se to desiti.

Sud Istoku i Zapadu

Kazna obećana u Sefaniji nije trebala pasti isključivo na Judu. Gledajući prema jugozapadu Sefanija je objavio sud protiv Filisteje. „Da, Gaza će postati pustinja, Aškelon pustoš...Hanane, zemljo Filistejska, ja ću te zatrti da ne bude stanovnika u tebi“ (Sefanija 2:4-6). Okrećući se prema istoku, Sefanija je objavio sud protiv Amona i Moaba. „Riječ je Jahve nad Vojskama...Moab će postati kao Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora“ (Sefanija 2:9).

Sud Jugu

Okrećući se na jug, Sefanija je objavio, „I vi, Etiopljani: „Vi ćete biti probijeni mojim mačem“ (Sefanija 2:12). Ali zašto govori o „Etiopljanima“ a ne o „Egipćanima?“ Zašto Sefanija nije zapisao, I vi, Egipćani: „Vi ćete biti probijeni mojim mačem?“

Grčki povjesničar Herodot bilježi da je u veoma dugoj povijesti Egipta, „postojalo osamnaest Etiopskih kraljeva“ (Povijesti 2:100.1). Ti Nubijanski (Etiopski) faraoni sačinjavali su 25-tu Egipatsku dinastiju i održavali su potpunu vlast tijekom 7 i 6 stoljeća pr. Kr. ¹

Jedan od „Etiopskih“ faraona već je bio nagomilao dovoljno vojne moći da izazove Asiriju u danima Eze-kije i Izaije (2. Kraljevima 19:8,9; Izaija 37:8,9). Kada je Asirski kralj Sanherib opsjedao Jeruzalem, jedan od

Kristovo će Kraljevstvo vladati nad zemljom.

Nubijanskih („Etiopskih“) Egipatskih Faraona, vodio je vojsku u pomoć Ezekiji. Tijekom te invazije, Bog je pribavio veliko izbaavljenje. Anđeo Gospodinov udario je vojsku Asiraca i u jednoj noći pogubio „sto osamdeset i pet tisuća ljudi.“

Četiri generacije kasnije, tijekom vremena Sefanijinog proročanstva, dio Egipta južno od delte Nila (Gornji Egipat) bio je još uvijek pod vlašću Nubijaca koji su držali Tebu. S krajem Jošijine vladavine, Nubijanska vlast nad Egiptom s pravom je došla kraju, ispunjavajući riječi proročanstva i suda nad jugom.

Sud Sjevera

Okrećući se k sjeveru, Sefanija je objavio sud protiv same Asirije. Ta gnjusna nacija trebala je uskoro pasti pred nadirućom svjetskom silom, Babilonom. „Zatim će svoju ruku dići protiv Sjevera i razrušit će zemlju asirsku, od Ninive će pustoš učiniti, suhu pustoš kao pustinja“ (Sefanija 2:13). Ruševine Ninive, smještene na rubu suvremenog Mosula, Irak, svjedoče kako je Božja moć pretvorila još jedan grad u pustoš.

Opustošenje Asirije i Jošijina Smrt

Taj je sud bio došao na Asiriju kada se je njihova vojska okupila kod Karkemiša u suvremenoj Turskoj. Babilonci i Medijci marširali su sa istoka protiv Asirije. Nubijanski Egipatski saveznici Jude bili su zamijenjeni sa novom, izvornom Egipatskom dinastijom pod Nehoom II.

„U njegvo [Jošijino] je vrijeme faraon Neko, egipatski kralj, krenuo protiv asirskoga kralja na rijeci Eufratu. Kralj Jošija pošao je preda nj, ali ga [Jošiju] on [Neko] ubi u Megidu, pri prvom susretu“ (2. Kraljevima 23:29).

I Jošijin tragičan postupak, donoseći njegovu prijevremenu smrt, zajedno s pitanjima zašto bi on intervenirao kod Megida, toliko daleko od područja Jude, pokazalo se zbudujućim. Dio konfuzije je povezan sa prijevodom dvaju različitih Hebrejskih riječi u odlomku koji je citiran sa „protiv.“ Neki sugeriraju da Neko nije marširao kako bi se borio „protiv“ Asirije, nego da pomogne Asiriji: „Jošijini motivi postaju kristalno jasni ako pretpostavimo da je on bio u potpunosti svjestan vitalne važnosti odgađanja Egipatskog napredovanja.

U tom je slučaju on nastavio prema Megidu jako dobro poznavajući rizik koji je tu bio uključen ali u nadi da bi, prisiljavajući Neka da dislocira svoje snage, učinkovito zapečatio propast Asirskog kralja. Stoga se čini vrlo vjerojatnim da je posljednji od velikih Židovskih kraljeva položio svoj život u uistinu herojskom i u potpunosti uspješnom pokušaju da osveti strašne nepravde koje je njegov narod pretrpio od ruku Asirije.“²

Da li je Jošija učinio ispravnu stvar, polažući svoj život u tom herojskom činu?

Ne postoji izvještaj o tome da se je Jošija raspitivao što je Božja volja u poduzimanju te vojne akcije. 2. Ljetopisa 35:20-27 daje izvještaj o Jošijinoj smrti, dajući Faraonu Neku posljednju riječ (reci 21,22) i okrivljujući Jošiju za što nije poslušao ove riječi: „Kralj Neko poslao je Jošiji glasnike i poručio: “Što ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Okani se Boga koji je sa mnom da te ne upropastim!“

Jošija se je bio prurušio, i došao se boriti u dolinu Megido, ali: „Strijelci ustrijeliše kralja Jošiju.“ Kralj, smrtno ranjen, bio je odvezen u Jeruzalem gdje je umro.

Međutim koliko god razumnim se mogli činiti Jošijini motivi ljudskom rezoniranju, ne pitajući Gospodina, i ne boreći se otvoreno, ovaj je dobar kralj doživio svoj kraj. Nakon toga je povijest dokazala da su Babilonci bili mnogo snažniji i odlučniji da osvoje Judu od Asiraca. Nakon Jošije, Jehojakim i Sidkija obojica su bili slabi vazalni kraljevi, svaki sa nejasno opaženih 11 godina vladavine. Sa završetkom kraljevanja Davidovog doma, sam Jeruzalem ostao je ležati pougljen i razrušen i sa Salamu-novim hramom opljačkanim i uništenim.

Pljačkanje Filistejaca

Dok je Babilon konsolidirao svoju moć, zastrašujuća Skitijanska konjica (pomoćne trupe u službi Asirije koje su jedva bile pod bilo kojom kontrolom u najboljim od vremena) brzinom munje su pljačkali i plijenili po cijeloj Mediteranskoj obali od Fenicije do Egipta. To je bilo tijekom vladavine sina Faraona Neka. To pustošenje nije zabilježeno u Bibliji zato što nije dotaknulo nijedan Judin dio. Međutim, nalazimo to u Herodotu (Povijesti, 1:105). Tada je, najpoznatiji Filistejski hram u Aškelonu koji je bio posvećen Aštarti, „Kraljici Neba,“ bio oplijenjen.

Što je sa Sefanijinim zapisanim sudom protiv Moaba i Amona? Dok je prošlo stotine godina da se ta presuda izvrši, ta velika trgovačka središta nisu obnovljena do dan danas.

Slika Kraljevstva

„Zato mene čekajte - riječ je Jahvina - do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana“ (Sefanija 3:8).

Svrha ovog suda nije samo da jednostavno sruši te narode. Ako mi stanemo u čitanju Sefanijinih riječi na tom mjestu, propustit ćemo ljepotu i milost našeg velikog Nebeskog Oca. Gospodin obećava da će on dati narodima „čist jezik“ kako bi mogli prizivati Njegovo ime da mu služe jednodušno (Sefanija 3:9). Bilješka u Rotherhamovom prijevodu objašnjava Hebrejski doslovno kao „rame uz rame“ – kao grupa koja gura teretna kola da ih pomaknu.

Dok se posebna obećanja završnog poglavlja usredotočuju na obnovu Izraela, Sefanija dodaje da će molitelji dolaziti s druge obale rijeka Etiopskih (Se-

Kristovo će Kraljevstvo početi od Izraela, i proširit će se na sav svijet.

fanija 3:10). To opisuje koliko će biti rašireni blagoslovi kraljevstva, jer samo istina uistinu zadovoljava potrebe čovjekovog srca.

Ponosu, oholosti, nepravdi, i lažima neće biti mjesta u Kraljevstvu (Sefanija 3:11-13). Jednako dražesni kao što će biti radosno pjevanje Siona i Jeruzalema u taj dan (Sefanija 3:14), mi imamo jamstvo da će sam Jehova Bog podići svoj glas u radosnoj pjesmi. „Radovat će ti se s klikanjem“ (Sefanija 3:17, Zagrebačko Izdanje). Sefanijino proročanstvo završava s obećanjem da će imena samog Jeruzalema i Siona tada biti hvalom po svoj zemlji. Koje li mudrosti i sveobuhvatnosti u Božjem velikom Božanskom Planu Vjekova za cijelo čovječanstvo!

— Richard Doctor

(1) Klaus Baer, The Libyan and Nubian Kings of Egypt: Notes on the Chronology of Dynasties XXII to XXVI, Journal of Near Eastern Studies (JNES), Svezak 32, No. 1/2 (Siječanj-Travanj, 1973), stranice 4-25.

(2) M. B. Rowton, Jeremiah and the Death of Josiah, Journal of Near Eastern Studies, Svezak 10, Br. 2 (Travanj 1951), stranice 128-130.

Ispunit ću Ovaj Dom Slavom

„Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno. Potrest ću sve narode“
(Hagaj 2:6,7 JB).

Osamnaest godina nakon što se je Izrael vratio iz Babilonskog zarobljeništva, hram još uvijek nije bio obnovljen.¹ Iako je čak Kir, Perzijski kralj, izdao objavu o obnovi hrama, i temelj bio položen uz mnogo radovanja, Izraelci su neprijatelji stavili u nepogodan položaj ta nastojanja (Ezra 1:1-11; 3:6,8-11; 4:4-24).

Sada, druge godine kralja Darija, riječ Gospodinova došla je posredstvom Hagaja Zerubabelu, upravitelju Jude, i Jošui prvosvećeniku. „Ovako govori Jahve nad Vojskama. Narod ovaj govori: `Nije još došlo vrijeme da se opet sazda Dom Jahvin!` ... A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim kućama, dok je ovaj Dom razvaljen“ (Hagaj 1:2,4).

Izrael Zanemaruje Obnovu Božjeg Doma

Stavljeni u nepogodan položaj od svojih neprijatelja, Izraelci koju su se vratili preusmjerili su svoj fokus na obnovu svojih domova i materijalnih života zanemarujući obnovu Božjeg doma. To zanemarujevanje im je naudilo u materijalnim pogledima, kao što je Bog objasnio, „I zato, ovako sada govori Jahve nad Vojskama: Razmotrite svoje putove! Sijete mnogo, malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit` se ne možete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik zarađuje plaću, a stavlja je u prodrtnobolac! Ovako govori Jahve nad Vojskama: “Razmotrite svoje putove! Idite na goru, dovezite drva i podignite opet Dom; bit će mi to milo i proslavit ću se” — govori Jahve“ (Hagaj 1:5-8).

Brat Charles Russell je napisao, „Znatan dio problema ležao je u mlakosti prema religiji. Ljudi su se, čini se, brinuli za opskrbljivanje sa ugodnim domovima, vrtovima, itd., dok je Hram, Gospodinov dom, ležao pust.“² Stoga je Bog poslao Hagaja Židovima i da ih ukori i da ih ohrabri (Ezra 5:1,2; 6:4). Ta veza između službe Bogu i njihovog materijalnog napretka bila je dio Božjeg obećanja Izraelu pod Savezom Zakona. Da je Izrael „pomno poslušao sve njegove [Božje] zapovijedi“, oni bi bili blagoslovljeni (5. Mojsijeva 28:1-14). S druge strane, ako Izrael ne bi „slušao glasa GOSPODA, Boga

svojega, da obdržavaju i izvršavaju sve njegove zapovijedi,“ oni bi bili kažnjeni (5. Mojsijeva 28:15-45). Zbog njihovog zanemarujevanja obnove Božjeg doma, prokletstva iz Hagaja 1:5-8 zadesila su Židove.

Danas mnogi Kršćani pogrešno misle da materijalni napredak znači dobar duhovni položaj kod Gospodina. Oni su zaboravili da su Kršćani pod savezom žrtve (Psalam 50:5). Danas zloća i zli napreduju i nagrađeni su, a ne pravednost. „Odsad ćemo sretnim zvati oholice: napreduju oni koji zlo čine, i premda Boga iskušavaju, izvuku se!“ (Malahija 3:15).

Za pravog Kršćanina, nagrada za njegovu žrtvu i službu Gospodinu pokazana je u njihovom duhovnom, ne materijalnom, napretku – bliskosti s Bogom i Njegovim Sinom Isusom u stanju njihovog srca, karakteru, i načinu života. Suobličujući se liku Božjeg dragog sina, oni slijede savjet Apostola Pavla da grade na temelju vjere u Krista sa zlatom, srebrom, i dragocjenim kamenom (Rimljanima 8:29; 1. Korinćanima 3:11-15). Ako Kršćanin dodaje svojoj vjeri moralnu izvrsnost, spoznaju [o Bogu, Njegovoj Istini i Njegovom sinu] samosvladavanje, ustrajnost [u slušanju Boga], odanost Bogu, bratsku ljubav, i ljubav općenito, „tako će vam se obilno opremiti ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista“ (2. Petrova 1:5-11). To je napredak za kojim pravi Kršćanin teži.

Reakcija Izraela na Hagajevu Poruku

„A Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josadakov, veliki svećenik, i sav ostali narod poslušahu glas Jahve, Boga svojega, i riječi proroka Hagaja u onome radi čega ga Jahve njima posla: i narod se poboja Jahve“ (Hagaj 1:12). Pozitivna reakcija Izraelaca pokazala je njihovo strahopoštovanje prema Bogu. To je promijenilo Hagajevu poruku iz ukora u ohrabrenje. „Ja sam s vama” —

(1) Urednikova napomena: Kir je oslobodio Židove u prvoj godini svoje vladavine. On je sveukupno vladao 9 godina, njegov sin Kambis 8 godina, i knjiga Hagaja započinje u drugoj godini Darija Histaspas (Hagaj 1:1). Stoga je Hagajev proročanstvo bilo 18 godina (9+8+1) nakon što se je Izrael vratio u zemlju.

(2) Brat C.T. Russell, Reprint Sionske Stražarske Kule, „Ohrabriti Graditelje Hrama“, stranica 2520.

Prorok Hagaj

riječ je Jahvina“ što je nadalje stimuliralo Izraelske napore u obnovi (Hagaj 1:13). „Jahve probudi duh Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i duh Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku, i duh svemu ostalom narodu te oni dodoše i prionuše na posao u Domu Jahve nad Vojskama, Boga svojega“ (Hagaj 1:14).

Hagajeva se poruka ohrabrenja nastavlja u 2 poglavlju, čak iako obnovljeni hram ne bude bio toliko slavan kao Salamunov. „Ima li još koga među vama koji vidje ovaj Dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi vidite? Prema onome, nije li to k`o ništa u vašim očima? Budi, dakle, junak, Zerubabele — riječ je Jahvina — budi junak, Jošua, sine Josadakov, veliki svećeniče! Budi junak, narode sve zemlje — riječ je Jahvina. Na posao! Jer, ja sam s vama! — riječ je Jahve nad Vojskama!“ (Hagaj 2:3,4).

Još Jednom Potresti Nebesa i Zemlju

Hagajeva poruka tada je postala proročanstvom o budućem vremenu kada će veći hram, predodčen sa Salamunovim i Zerubabelovim hramom, biti dovršen. „Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: `Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno. Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda, i slavom ću napunit ovaj Dom` — kaže Jahve nad Vojskama. `Slava ovoga drugog Doma bit će veća nego prvoga` — riječ je Jahve nad Vojskama. `I na ovom ću mjestu dati mir` — riječ je Jahve nad Vojskama“ (Hagaj 2:6,7,9).

Možda je ukazivanje na potresanje podsjetilo Židove na scenu kod Gore Sinaja kada je Savez Zakona bio dan Izraelu, „a prizor je bio tako strašan da je Mojsije rekao: Prestravljen sam i drhtim“ (Hebrejima 12:21).

Međutim, Hagaj ukazuje na budućnost – kada će „doći Dan Gospodnji u koji će nebesa trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti“ (2. Petrova 3:10).

Apostol Pavao citira Hagajevu proročanstvo u Hebrejima 12:26,27, pišući „Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju nego i nebo.“ (27) Ono “još jednom” pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo.“ Institucije ovog sadašnjeg zlog svijeta – vjerske, financijske, društvene, i političke – biti će uklonjene kako bi „nova nebesa i nova zemlja u kojima prebiva pravednost,“ mogli zauzeti njihovo mjesto (2. Petrova 3:13).

Nova (duhovna) nebesa bila su ilustrirana i sa Salamunovim hramom i sa hramom kojeg su Zerubabel i Izraelci tada gradili. Apostol Pavao opisuje Krista i crkvu kao hram, govoreći „Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu“ (Efežanima 2:19-21). On dodaje, „Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama“ (1. Korinćanima 3:16).

Građenje Duhovnog (Većeg) Hrama

Obnova Božjeg doma u Hagajevim danima je prekrasna slika kako je crkva, Božji duhovni hram, bila građena tijekom Evandeoskog Doba, od pojedinaca. Isus Krist je glavni zaglavni kamen tog hrama i svi njegovi vjerni sljedbenici bili su oblikovani, obrađeni, ispolirani, i pripremljeni kao kopije njega (živo kamenje) za mjesto u tom duhovnom hramu, čiji je tvorac i graditelj Bog (1. Petrova 2:5,7; Hebrejima 11:10).

Kao Božja građevina, mi smo bili pripremani za mjesto u tom duhovnom hramu (Efežanima 2:10). “Pobjednika ću postaviti stupom u hramu Boga moga“ (Otkrivenje 3:12).

Slava tog duhovnog hrama biti će veća i od one Zerubabelovog i Salamunovog hrama. Kroz taj duhovni hram, Bog će donijeti mir svim nacijama. Isus, zaglavni kamen hrama, biti će knez mira. Kroz Krista, glavu i tijelo, Bog će proširiti mir kao rijeku i na Izrael i na čitavo čovječanstvo (Izaija 9:6; 66:12; Zaharija 9:10).

(1) Bacchiochi također zapaža, „Židovski povjesničar Josip, koji je bio suvremenik apostola, eksplicitno naziva tri grozda grožđa koja je Faraonov peharnik iscijedio u njegovu čašu „trsov rod.“ To nedvosmisleno potvrđuje da je izraz bio korišten da označi slatki, nefermentirani groždani sok“ (stranica 49).

Hagaj ohrabruje narod da obnove hram

Bog će Blagosloviti Napore Izraela

Hagaj nastavlja, „A sada, promislite u srcu, od današnjega dana unapredak: Prije negoli se poče stavljati kamen na kamen u Jahvinu Svetišću,... Al` od ovog dana ja ću blagosloviti“ (Hagaj 2:14,15,19). Bog je vidio namjeru u srcima Izraelaca i njihovu želju da obnove Njegov dom i bio je spreman blagosloviti njihovo građenje, kako bi mogli biti uspješni. Na sličan način, Bog blagoslivlja crkvu tokom Evandeoskog Doba iako se njihovi napori izvana čine slabima i prihvatljivi su jedino kroz zaslugu Kristove otkupne žrtve. „Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati,“ i kada duhovni hram bude bio završen, biti će ispunjen sa slavom Božjom (Filipljanima 2:13; Otkrivenje 15:8).

Hagajevе Posljednje Riječi

U Hagajevim posljednjim riječima, Bog naglašava veliki opseg budućeg potresanja, govoreći, „Oborit ću prijestolja kraljevstava i uništit ću moć kraljevima naroda. Prevrnut ću bojna kola i one na njima, konji i konjanici njihovi bit će oboreni, past će od mača brata svojega“ (Hagaj 2:22). Potresanje će oboriti autoritet (prijestolja) i moć nacija i oboriti će doktrine (konje), vođe (konjanike) i svjetske organizacije (bojna kola) čovječanstva od mača jednih drugih.

Kakav jezgrovit opis djela Gospodinove Velike Vojske i rezultirajuće bitke od Harnagedona,

kada će se ruka svakog podignuti na svojega bližnjega (Ezekijel 38:21; Zaharija 14:13). Ta će nevolja utrti put za duhovni hram, koji će nakon što bude bio dovršen, donijeti mir svima.

Zaključak

Hagajeva nas poruka podsjeća da je izgradnja duhovnog hrama (novih nebesa) bila u tijeku tijekom ovog Evandeoskog Doba. Kada bude bio dovršen njegova će slava biti veća od bilo kojeg od Izraelskih zemaljskih hramova i donijet će mir narodu.

Neka nas Hagajevе riječi podstaknu na veću službu u izgradnji Božjeg duhovnog hrama, posebno u pomaganju jedni drugima da postanemo kamenje za taj novi hram.

— Ernie Kuenzli

Zaharijinih Osmam Noćnih Viđenja

„Opet sam podigao oči svoje i gledao“ (Zaharija 1:18; 2:1; 5:1; 6:1 Šarić).

U ovom ćemo članku razmotriti vizije koje je Zaharija vidio, sve u jednoj noći, i vidjeti u njima kratku skicu Božanskog Plana Vjekova. Te su vizije visoko simbolične. Neke od njih mogu imati više od jednog tumačenja.

Prva Vizija: Konji Među Mirtama (Zaharija 1:7-17)

U ovoj prvoj viziji Bog pokazuje Zahariji kraj od početka dajući mu letimičan pogled na konačni cilj Njegovog Božanskog Plana Vjekova – miroljubivo kraljevstvo pravde. Glavni lik u ovoj viziji, čovjek na crvenom konju, predočava našeg Gospodina Isusa. To će se kraljevstvo ostvariti kroz njegovo djelo otkupljenja i obnavljanja čovječanstva. Konji obično predočavaju doktrine, stoga crvena boja tog konja predstavlja doktrinu o otkupnoj žrtvi – vrijednost Isusove krvi, koja zadovoljava Božju pravdu i osigurava čovjekovo oslobođenje od kazne Adamske smrti. Mirte simboliziraju savršeno čovječanstvo, sa bijelim cvjetovima koji sugeriraju pravdu onih koji su dovršili svoje putovanje povišenom cestom svetosti. Riječi „u dolini,“ u osmom retku, upućuju na to da je ta mirna livada u dolini – zaštićena gorom sa svih strana – gorom Božjeg vječnog Kraljevstva.

Postoje dva moguća tumačenja drugih konja. Budući da konji obično simboliziraju doktrine, ti konji vjerojatno, u njihovim bojama koje se poboljšavaju, crvena, pjegavi i bijeli, predstavljaju učenja pomirenja, uskrsnuće, žrtva za grijeh, i obnova pojedinačno. To ilustrira čovjekov napredak na putu svetosti od grešnog, crvenog stanja, kroz pjegavo stanje kako su Adamski obrasci razmišljanja i navika bili uklanjani, do bijelog ili savršenog stanja.

Drugo tumačenje tih konja sugerirano je u riječima iduća tri retka. „To su oni [konji], što ih je poslao Gospod, da obiđu zemlju. A ovi odgovoriše anđelu Gospodnjemu, koji je stajao među mirtama: “Obidosmo zemlju, i gle, sva je zemlja mirna i tiha“ (Zaharija 1:9-11).

Iz ovog opisa, izgleda da su konji budni stražari na zemlji koji promatraju i donose izvještaj čovjeku na crvenom konju da je sve u redu. Ti vjerni stražari, poslani od Boga da idu tamo i amo u kraljevstvu, mogu predočavati Drevne Dostojnike. Podupirući ovo tumačenje, u osmom

i posljednjem viđenju, mi ćemo vidjeti daljnje korištenje različito obojenih konja što predstavlja klase ljudi u Božjem Planu.

Sljedeće vizije dolaze u parovima. Vizije 2-3 o tjelesnom Izraelu, 4-5 o duhovnom Izraelu u tijelu, 6-7 o krivotvorenom duhovnom Izraelu, i dvije scene 8 vizije o vjernom duhovnom Izraelu koji pobjeđuje i kako je nagrađen.

Druga Vizija: Četiri Roga i Četiri Tesara (Zaharija 1:18-21)

Zaharijina druga vizija o četiri roga i četiri tesara vizija je o važnom vremenskom razdoblju u Božanskom Planu Vjekova – Vremenima Pogana. Rogovi simboliziraju moć, i ta četiri roga opisana su da su raspršili Božji izabrani narod, Judu i Izrael. Stoga, mi ih lako možemo identificirati kao četiri univerzalna carstva Poganskog vladanja: Babilon, Medo-Perzija, Grčka, i Rim. Bog je dao tim četirima Poganskim silama vlast nad nacijom Izrael i svijetom oko nje. Ali tko su tesari (Hebrejski: zanatlije)? Oni možda predstavljaju Boga u Njegova četiri svojstva mudrosti, pravde, ljubavi, i moći. Bog „zastašuje“ rogove, što znači da ih On koristi u skladu sa

Ostariji Zaharija (mnogo mlađi u Zahariji 2:4)

Svojom voljom, kao što tesar mjeri, reže, oblikuje i rezbari drvo. Zatim ih Bog razbija, završavajući s posljednjim od četiri Poganska carstva kada je njihovih sedam vremena ili 2520 godina vlasti isteklo 1914.

Treća Vizija: Čovjek Mjeri Jeruzalem (Zaharija 2:1-13)

Zaharijina treća vizija o čovjeku koji mjeri Jeruzalem je o ključnom elementu u Božanskom Planu Vjekova – Obnovi Izraela. Bog je sudio (mjerio) Izraelu, i kaznio ih zbog njihovih grijeha i preziranja Božjeg Saveza Zakona sa gubitkom nacionalnosti tijekom Vremena Pogana. Sada je njihova kazna od ruku Pogana dovršena, i Božja se naklonost vraća Izraelu. Mjerničko uže bilo je korišteno za postavljanje konstrukcije i gradnju novih građevina i gradova.

U recima tri do sedam, vizija prikazuje vraćanje prirodnog Izraela u mir i napredak nakon što ih Bog ponovno okuplja od kud ih je raspršio tijekom Vremena Pogana. On će biti vatreni zaštitnički zid posvud oko njih i nijedan ih neprijatelj više neće moći raspršiti ili ih uznemiravati. Njegova prisutnost biti će usred njih, u njihovoj sredini. Mi smo već vidjeli u posljednjem stoljeću početak ispunjenja te vizije, kako je Bog počeo ponovno vraćati svoj narod u zemlju Izrael. Uskoro će doći slavni dovršetak te vizije o obnovi prirodnog Izraela.

Ove vizije mogu imati višestruku primjenu, i u ovom slučaju također postoji primjena na duhovni Izrael, crkvu Evandeoskog doba, u riječima sedmog retka, „Izbavi, sebe, Sione, koji živiš s kćeri Babilonskom.“ Tijekom Evandeoskog doba, pravi Duhovni Izrael bio je zarobljen u Babilonu sve dok se Isus nije vratio, i izašao

Jeruzalem izmjeren za obnovu

poziv kćerima Siona da izađu iz Babilona (Otkrivenje 18:4). Međutim naš je Gospodin došao da sakupi svoju nevjestu, zjenicu svog oka, k sebi, i mi se sada radujemo s njim.

Četvrta Vizija: Prvosvećenik Jošua (Zaharija 3:1-10)

Zaharijina je četvrta vizija o prvosvećeniku Jošui. To je vizija što se tiče temeljnog učenja istine – uzvišenog poziva u nebesko spasenje klase Crkve tijekom Evandeoskog Doba. Hebrejsko ime Jošua je isto kao i Grčko ime, „Isus,“ i u ovoj viziji, prvosvećenik Jošua predstavlja članove Kristovog tijela. Prljave haljine spomenute u trećem i četvrtom retku pokazuju nepravednost članova tijela prije nego su bili opravdani. Od početka, Sotona nam stoji na putu da nas odmami od toga da napravimo posvećenje i pokušava ugroziti Božji plan da pozove klasu nevjeste za svog sina.

U četvrtom i petom retku scena se mijenja i klasa crkve, članovi tijela, zaodjenuti su sa haljinom Kristove pravednosti – opravdani vjerom u vrijednost Isusove žrtve. Uzvišeni poziv crkve je na sljedeći način naveden u sedmom retku: „Ako budeš mojim putovima [uskim putem] hodio i mojih se pridržavao naredaba [budi vjeran do smrti], ti ćeš biti upravitelj u Domu mojemu, čuvat ćeš moja predvorja [biti kraljevi i svećenici u kraljevstvu].“

U osmom i devetom retku, vizija se kreće naprijed u vrijeme dolazećeg Kraljevstva. Zahariji je bio pokazan kamen sa sedam očiju, što pokazuje božansku mudrost Isusa i njegove crkve u kraljevstvu kao glavnog ugaonog kamena, baš kao što je pokazano na slikovnom prikazu vjekova, u razdoblju Kraljevstva. U desetom retku mi imamo poznati slikoviti izraz o Kraljevstvu u kojem Krist i crkva pozivaju svakog čovjeka i njegovog bližnjeg da budu blagoslovljeni pod svojom vlastitom lozom i smokvom.

Peta Vizija: Svijećnjak i Dvije Masline (Zaharija 4:1-14)

Zaharijina peta vizija je prekrasna slika Božje brige pune ljubavi za klasu Crkve. Svijećnjak u ovom viđenju je u mnogome poput svijećnjaka u Izraelskom Tabernakulu u pustoši, sa dva značajna dodatka. (1) Posuda na vrhu, ispunjena sa uljem iz koje cjevčice prenose ulje u sedam svjetiljaka, i (2) dvije masline. U Tabernakulskoj predsllici, zlatni svijećnjak, sa svojim svakodnevnim obnavljanjem ulja, predočavao je Isusovo djelo nadgledanja kako bi se pobrinuo da nam je sveti Duh uvijek dostupan. Podrezivanje fitilja predočava podrezivanje i čišćenje naših starih priroda kroz kušnju i iskustvo.

Masline hrane svijećnjak s uljem

U Zaharijinoj viziji, ovaj mnogo više razrađeni svijećnjak predstavlja veću sliku, potpunu organizaciju za brigu i razvoj Crkve. Ovaj sedmokraki svijećnjak, poput onoga u tabernakulu, predstavlja crkvu kao cjelinu (razvijenu u sedam faza Evandeoskog Doba), koja je bila opskrbljena sa svetim Duhom iz jedne glave, posude na vrhu, koja predstavlja našeg Gospodina Isusa.

U Zahariji 4:11, prorok je pitao što su te dvije masline. U 14 je retku dan odgovor, „To su dva pomazanika što kao sluge stoje pred Gospodom sve zemlje.” Margina u Bibliji po prijevodu Kralja Jakova kaže za pomazanike „sinovi ulja.“ U Otkrivenju 11:3,4 postoji sličan izraz koji opisuje Božja dva svjedoka – Stari i Novi Zavjet kao dvije masline, koji stoje pred Bogom zemlje. Stoga, te dvije masline u Zaharijinoj viziji su slično tome Stari i Novi Zavjet, prikazujući kako mi primamo sveti Duh, Duh Istine, od našeg Gospodina kroz riječ Božju.

Šesta Vizija: Leteći Svitak (Zaharija 5:1-11)

Zaharijina šesta vizija, o letećem svitku, je vizija o Božjem zakonu, slovu, i duhu. U toj viziji, Zaharija vidi uvijenu knjigu, ili svitak, kako leti kroz zrak. To je veliki svitak – 9 m sa 4.5, ili 13.7m sa 6.8 neotvoren. Ovaj je svitak prokletstvo za dvije klase ljudi. To je prokletstvo za one koji kradu (lopovi), čije su presude zapisane na jednoj strani svitka, i to je prokletstvo za one koji se lažno zaklinju Božjim imenom, ili one koji krše savez, čije su presude zapisane na drugoj strani. Prokletstvo nad tim dvjema klasama izvršeno je ulaskom svitka u kuću lopova i lažljivaca i njihovim uništenjem.

Indicija značenja ove vizije je u zapisu na obje strane svitka, jedna strana za svaku klasu prekršitelja zakona. Postoji još jedan dobro poznati zapis s obje strane, na kamenim pločama na kojima je Mojsije primio Deset Zapo- vijedi na Gori Sinaj (2. Mojsijeva 32:15). Dvije Zapo- vijedi su podijeljene u dvije grupe – prvih četiri su u vezi

čovjekove odgovornosti prema Bogu, i posljednjih šest je bilo o čovjekovoj odgovornosti prema njegovom bližnjem.

Možda prekršitelji zakona koji se kunu lažno predstavljaju one koji su neposlušni prvim četirima zapovijedima u odnosu na Boga. Slično tome, lopovi predstavljaju one koji su neposlušni posljednjim šest zapovijedima, kradući od svojih bližnjih njihova dobra, obiteljski sklad, ugled, i čak i sam život. Ova vizija daje upozorenje prirodnom Izraelu da slušaju Božji Savez Zakona ili će inače njihova kuća biti uništena. Židovski narod nije držao Božji Zakon, i bili su odbačeni. Njihova kuća (nacija) bila im je ostavljena opustošenom, kao što je naš Gospodin bio objavio netom prije nego je bio razapet.

Premda ovo viđenje opisuje grijeh Babilona, možda u njoj postoji i pouka za nas, klasu Crkve Evandeoskog Doba. Mi koji smo sklopili savez žrtvom s Bogom moramo se pobrinuti da niti smo lažljivci, koji niječu svoju vjeru, niti lopovi, pokušavajući orobiti Boga lojalnosti i odanosti našiju srca koji su mu bili obećani. Naša želja nije da nam imena budu zapisana među neposlušnima, nego u Janjetovoj knjizi života. Kuća predstavlja naša srca, i karaktere koje izgrađujemo. Ako duh Božjeg zakona prebiva u našim srcima i upravlja našim mislima, riječima, i djelima, i ako mi gradimo sa zlatom, srebrom, i dragim kamenjem, u karakternu sličnost Kristu, naše će se djelo održati. Gradimo li sa drvom, sijenom, i slamom, naše će se djelo srušiti i biti uništeno kao što je Zaharija vidio.

Sedmo Viđenje: Žena u Košari (Zaharija 5:5-11)

Zaharijina sedma vizija prikazuje ključni razvoj u Božanskom Planu Vjekova; ustajanje nominalnih crkvenih sistema – Babilona, majke i kćeri. Efa je bila jedinica suhe mjere, poput našeg bušela, jedino manja. Žena u efi predstavlja Rimokatoličku crkvu, za koju anđeo objavljuje da je zloća, na koju efu je bačen poklopac od olova. Olovo je krivotvorina zlata, teža po težini, ali bez ljepote i neraspadljivosti pravog zlata. Zlato je u Svetom Pismu simbol božanskih stvari, posebice božanske istine. Stoga, olovni poklopac predstavlja krivotvorena učenja i iskvarene postupke Babilona.

Dvije žene koje izlaze mogle bi predočavati majku i kćer – Katoličke i Protestantske sektaške crkvene sisteme. One imaju krila i nose efu u zemlju Šinar da joj tamo izgrade kuću. U 1. Mojsijevoj 11:2 zemlja Šinar, gdje je bila sagrađena Babilonska kula, bila je ravna ravnica između rijeka Eufrata i Tigrisa, nadalje poistovjećujući ovu viziju sa razvojem simboličnog Babilona. Vjetar u krilima tih žena predstavlja Sotoninu moć, kneza vlasti zraka. Kuća izgrađena u Babilonu, na svom vlastitom

podnožju, nominalni crkveni sistem, Sotonino je remek djelo. Izgrađeno je na svom vlastitom podnožju pogreške, a ne na Božjoj istini i praksi.

Osma Vizija: Konji, Kola, Bakrene Gore; Zlatne i Srebrne Krune (Zaharija 6:1-15)

Zaharijina šesta vizija, o letećem svitku, je vizija o Božjem zakonu, slovu, i duhu. U toj viziji, Zaharija vidi uvijenu knjigu, ili svitak, kako leti kroz zrak. To je veliki svitak – 9 m sa 4.5, ili 13.7m sa 6.8 neotvoren. Ovaj je svitak prokletstvo za dvije klase ljudi. To je prokletstvo za one koji kradu (lopovi), čije su presude zapisane na jednoj strani svitka, i to je prokletstvo za one koji se lažno zaklinju Božjim imenom, ili one koji krše savez, čije su presude zapisane na drugoj strani. Prokletstvo nad tim dvjema klasama izvršeno je ulaskom svitka u kuću lopova i lažljivaca i njihovim uništenjem.

Četvera bojna kola izlaze između dvaju bakrenih gora. Što je između tih dvaju bakrenih gora? Cijeli plan Božji kako je pokazan na Slikovnom Prikazu Vjekova, od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja.

Zapazite da se pojavljuju četvera bojna kola, ali pet boja konja – crvena, crna, bijela, i sa četvrtim bojnim kolima, dvije boje – sivkasta i kestenjasta. Konji i bojna kola izlaze između gora, ali jedino konji, bez¹ bojnih kola, idu u različitim pravcima. Iako pet boja konja izlazi između gora, jedino je za četiri boje bilo spomenuto da idu prema određitu.

Ova je vizija visoko simbolična. Četiri bojna kola su Bog, Njegova svojstva, i Njegova sredstva za provođenje Njegovog plana za čovječanstvo. Pet boja konja predstavlja pet klasa razvijenih kroz taj plan. Crni konji, koji idu prema sjeveru i umiruju Božji duh, klasa su crkve. Crna boja nije često povezana sa malim stadom, ali postoji primjer u Pjesmi nad pjesmama 1:5 gdje nevjesta kaže: „Ja sam crna, ali mila.“

Bijeli konji, koji idu za bijelima na sjever jesu veliko mnoštvo sa haljinama koje su oprane u krvi janjeta. Oni idu za crkvom i vremenski i po časti. Sivkasti konji su čovječanstvo u kraljevstvu. Oni idu na jug, baš kao što je zemlja u suprotnom smjeru od nebesa.

(1) Napomena Urednika: Ne treba misliti da su bojna kola bila ispregnuta, i tako prestala onima u njima pomagati napredovati. „U četvrtim kolima šareni, jaki konji,“ po Šarić prijevodu, izgleda mnogo doslovnije; stoga nikakvu petu boju nije bilo potrebe tumačiti. (Ali NS kaže, „konji pjegavi, šareni.“) Također, usporedi četiri duha/vjetra nebeska sa „četiri vjetra“ iz Ezekijela 37:9, koji će udahnuti život u Izrael.

Konji, bojna kola, i Bakrene Gore

Kestenjasti konji, ili snažni konji kako još neki prijevodi navode, jesu Drevni Dostojnici koji, kao što sedmi redak opisuje, idu tamo i amo po zemlji kao i u prvom viđenju. Crveni konji izlaze između gora ali nije spomenuto da idu u ikojem pravcu. Crveni konji nemaju određite stoga oni mogu predstavljati klasu druge smrti.

U drugoj sceni, Gospodin govori Zahariji da načini krune od srebra i zlata i stavi ih na glavu Jošui i drugima, što predstavlja proslavljenog Krista, glavu i tijelo, kraljeve i svećenike u Milenijskom Dobu. U petnaestom retku, „i oni koji su daleko“ predstavljaju svijet čovječanstva koji je daleko od mentalne, moralne, i fizičke savršenosti kada isprava budu bili probudeni iz mrtvih, ali na koncu će doći i graditi hram Gospodnji, hodeći povišenom cestom svetosti, gradeći pravedne karaktere, prikladne za vječni život na zemlji uz pomoć proslavljene crkve.

Zaključak

U zaključku, Zaharijinih osam vizija vraćaju se u punom krugu k njegovom prvom viđenju – konačnom cilju Božanskog Plana Vjekova – Božje vječno Kraljevstvo mira i pravednosti na zemlji. U Zaharijinim završnim riječima (Zaharija 6:15) on nam govori da „i to (ispunjenje svih vizija) će se dogoditi ako pomno budete poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega.“

Kako nas svaka od osam vizija ohrabruje, neka bi smo: (1) Bili poslušni našim zavjetima posvećenja. (2) Sačuvali našu vjeru u dolazeće kraljevstvo jakom. (3) Pouzdali se u Božju trajnu zaštitu u našim životima. (4) Neka ne bismo bili niti lopovi niti lažljivci. (5) Oduprli se đavlu i sačuvali našu promijenjenu haljinu bijelom i bez mrlje. (6) Bili ispunjeni sa svetim Duhom. (7) Držali se čvrsto kako nam nitko ne bi oteo krunu. (8) Potvrdili naš poziv i izbor. I (9) Učili se imati ljubav čak prema našim neprijateljima; da tako možemo postati dostojnima blagosloviti ih u Kraljevstvu. Kakve li nadahnjujuće vizije!

— Joe Megacz

Ljubio Sam Te! Je Si i Zaboravio?

„U svakoj žalosti njihovoj osjećao se i on tužan, ali ih je spasio anđeo lica njegova.
U svojoj ljubavi i milosti on ih je otkupio, podigao ih i nosio ih sve dane u davno doba“
(Izaija 66:9 Šarić).

U ljeto 1986 naša grupa izletnika išla je oko zapadne padine Maslinske Gore, gdje se je autobus zaustavio. Mi smo hodali jednu kraću udaljenost, zatim smo stali, i naš je vodič zatražio da netko od nas čita Psalam 122.

„Obradovah se, kad mi rekoše:

“Idemo u kuću Gospodnju!” (2) Evo već stoje noge naše na vratima tvojim Jerusaleme! (3) Jerusaleme, ti si sagrađen kao grad, gdje se svi sastaju! ... (6) Želite mir Jerusalemu, spasenje onima, koji te ljube! (7) Neka mir vlada u zidinama tvojim, pokoju palačama tvojim! Zbog braće svoje reci ću ti, rodi rođaka svojih: Mir s tobom! (9) Zbog kuće Gospoda, Boga našega, molim za blagoslov tebi“ (Šarić prijevod).

Dok smo slušali, tamo preko Doline Kidron bio je Jeruzalem! Doslovno za sve, to je bilo prvi puta da smo vidjeli Sveti Grad. Mi smo već istražili Izraelsku Zemlju (Eretz Israel), i sada, mi smo stigli do njegovog dragulja — Jeruzalema.

Dvije tisuće i petsto godina ranije jedna druga grupa došla je vidjeti grad i čuditi se. To su bili izgnanici, i njihova djeca, koji su bili došli „kući“ iz Babilona. Za većinu od njih, bilo je to prvi puta da su vidjeli Jeruzalem — njihov prvi Aliyah. Međutim njihovo iskustvo bilo je toliko drugačije od našega. Mi smo došli u Jeruzalem koji je bio ponovno izgrađen na svojim vlastitim ruševinama (Jeremija 30:18). Oni su došli u Jeruzalem koji je još uvijek ležao u ruševinama.

Oni su došli s drugačijom namjerom: obnoviti obožavanje Jehove u Njegovom Hramu, u Njegovom Gradu, u Njegovoj Zemlji. Većina njih bila je rođena i odrasla u stranoj zemlji gdje su njihove obitelji izražavale osjećaje Psalma 137:1-4.

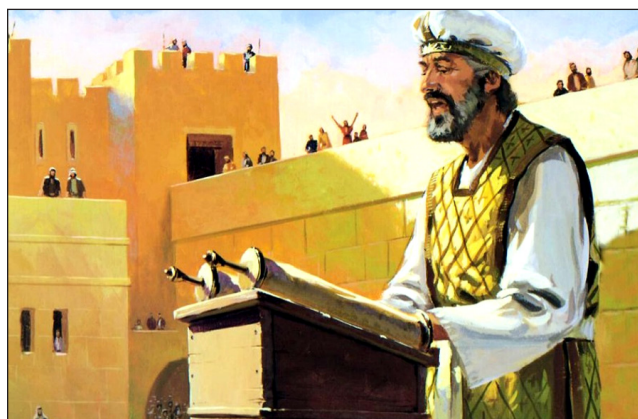
„Na obali rijeka babilonskih sjedamo i plakasmo spominjući se Siona; (2) o vrbe naokolo harfe svoje bijasmo povješali. (3) I tada naši tamničari zaiskaše od nas da pjevamo, porobljivači naši zaiskaše da se veselimo: “Pjevajte nam pjesmu sionsku! (4) Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u zemlji tuđinskoj! (Šarić).

Možemo samo zamisliti kako se je tada rodila tradicionalna Pashalna izreka, „Iduće godine u Jeruzalemu.“ Unatoč Jeremijinom pismu¹ koji je govorio izgnanicima da ne očekuju brzo oslobođenje, njihova čežnja da idu gore u Jeruzalem mora da je gorjela u njihovim srcima.

Kada je Malahija proricao, već je bilo prošlo osamdeset ili više godina od kada je Kir izdao svoju odluku, „Bog nebeski...On mi naloži da mu sagrađim Dom u Jeruzalemu“ (2. Ljetopisa 36:23). Revni Židovi sakupili su se za novi i drugačiji Izlazak, ne u Kanaan, nego u Judeju. Hram je zaista bio ponovno sagrađen — ali ne bez borbe. Jeruzalem i Hram još uvijek su bili u užasno opustošenom stanju, ne raj kao što su se oni možda bili ponadali. Sukobi sa Samarićanima i drugim susjedima povećali su njihove poteškoće.

Nakon njihovog energičnog početka, narod je počeo poklanjati pažnju stvarima, osobnih, praktičnih potreba. Njihova glavna briga postali su njihovi domovi, hrana na stolu, i sigurnost. Prevladala je mlakost prema GOSPODNJEM domu. Hagaj i drugi proroci podsticali su: „A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim kućama, dok je ovaj Dom razvaljen“ (Hagaj 1:4). Tijekom tih prvih osam desetljeća u Zemlji Izraelskoj, stvari se nisu poboljšale.

(1) Jeremija 29:10,11 (JB): „Istom kad se Babilonu ispuni onih sedamdeset godina, ja ću vas pohoditi te vam ispuniti dobro obećanje da ću vas vratiti na ovo mjesto. Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam — riječ je Jahvina — naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.“

Ezra čita Zakon Izraelcima

U vrijeme Malahinijinog proročanstva, Artakserks, Perzijski kralj, opskrbio je Svećenika Ezru sa financijskom pomoći i sa ovlaštenjem da dobije potrebne resurse. Nevjerojatno, on je također predao Ezri opremu koju je Nebukadnezar prethodno bio opljačkao iz Hrama!² Nehemija je kasnije saznao, da su razvaljeni zidovi i vrata Jeruzalema ostavili grad izloženim pljačkašima, koji su tako bili prijatna narodu. On je molio Artakserksa da ga pusti tamo i kralj mu je dao dozvolu — poslavši ga u Jeruzalem kao upravitelja sa velikim ovlastima i pristupom resursima!

Ipak, kada su Ezra i Nehemija svaki od njih stigli, našli su veliku potrebu za obnovom, ponovnim građenjem, i ojačali su vjeru naroda — da ih ohrabre na držanje Zakona i usade istinsko strahopoštovanje „prema GOSPODU“ kod naroda i Svećenika. Bez tih iskrenih reformi, Izrael bi se i dalje vraćao k još većoj ruševini. Malahija se bavi sa tim propustima.

Malahija: Glasnik, Prorok, i Božji Govornik

Malahija, slično drugim proročanskim knjigama takvog tipa, ne pruža nikakve detalje o piscu. Komentatori se pitaju da li je Malahija ispravno ime, ili titula koja jednostavno znači „Glasnik“ (Malahija 3:1). Drugi sugeriraju da je Ezra u stvari bio glasnik, čija je zabrinutost bila slična. Vjerujući da je Malahija bio određeno zasebni prorok, mi također vjerujemo da je on pisao nakon Ezrinih i Nehemijinih napora. U to vrijeme, daljnje otpadanje od strane naroda zahtijevalo je strogu optužbu i upozorenje na sud posljednjeg vremena. Ipak, knjiga prenosi riječi pune nade za vjernu nekolicinu.

Jehovina zabrinutost zbog svojevolje kod Izraela središnja je točka Malahijine poruke, predstavljene kao simulirani dijalog između Jehove i Njegovog naroda i Njegovih Svećenika. Ona otkriva Božje razočarenje i stav naroda prema Bogu. Božja je izjava: Premda sam te ljubio, O Izraele, ti si me zaboravio. Sinovi Levijevi, vi Svećenici, propustili ste ispuniti vaše zavjetne odgovornosti — učenje koje je ispravno i da budete primjer narodu (Malahija 1 parafraziran).

Bog Optužuje, Izrael Reagira — Bog Ispravlja Pogreške

Ono što objašnjava nedostatak cijenjenja prema Božjoj brizi kod Izraela je kratkovidnost, i nedostatak ostajanja uz Riječ Gospodnju. „U svakoj žalosti njihovoj osjećao se i on tužan ... U svojoj ljubavi i milosti on ih je otkupio“ (Izaija 63:9 Šarić). Kada je Izrael reagirao i osporio Božju tvrdnju da je pokazao ljubav prema Izraelu, Jehova

Malahija je rekao da trebamo dati svoje najbolje Bogu.

ih je podsjetio na Svoju ljubav prema Jakovu (Izraelu) za razliku na Ezava (Edom). On je detaljno izložio kako je Edom (potomstvo Ezava) bio „kraj opačine“ (1:4). To nam skreće pažnju na izdajničko vladanje Edoma kada su Jeruzalem i Juda bili pod napadom, kao što je ispričao Obadija. (Vidi „Obadija,“ Glasnik Kristovog Kraljevstva, Svibanj-Lipanj 2017.)

Svećenici, Prezirete Božje Ime

Svećenici: kada smo mi to učinili? GOSPOD: Kada ste prinesli okaljani kruh isto tako kao i ukradene, slijepce, hrome, ili bolesne žrtve, i kada kažete stol je GOSPODINOV za preziranje. Hoću li to prihvatiti iz vaših ruku? Htio bih kada bi netko zaključao vrata Hrama, tako da vi ne možete paliti vatru na mom žrtveniku uzalud. Pogani me više poštuju od vas. Očito je da je GOSPOD bio gnjevan na svećenike. Ali nije to sve!

Svećenici, Poslušajte Ovu Zapovijed!

Kada 2 poglavlje započinje, Jehova kaže svećenicima: Ako me ne poslušate, i ne primite ove upute k srcu, i poslušate ove zapovijedi, Ja ću okrenuti vaše blagoslove u prokletstva. Iste one životinje koje donosite preda me ja ću vam baciti u lice zajedno s njihovim izmetom. Bit ćete nečisti i nećete biti sposobni za službu u Hramu.

Osim toga, kada trebate biti učiteljima Izraela, vi ste prouzročili da se je narod spotaknuo. Svećenik treba biti glasnik Božji. Umjesto toga, vi postupate prijeparno, čak sa ženom svoje mladosti — otpuštajući je i ženeći se sa

(2) Ezra 8:21-23 (JB): „Jer bih se stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv, kralju: “Ruka našega ispružena da blagoslovi sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju. I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša.“

kćerima tuđih bogova. Nevjerojatno, vi okrivljujete Boga, izjavljujući da On ohrabruje nepravdu i daruje otvoren račun zlikovcima. Umarate me sa tim vladanjem i sa vašim riječima. Stoga, učinio sam vas prezrenima u očima naroda (Malahija 2 parafrazirano).

Glasnik Saveza i Novi Zavjet

Malahija se sada okreće k (u Poglavlju 3)³ dugo-čekivanom pročišćavaču — Glasniku Saveza — Mesiji. Međutim najprije će glasnik pripremiti put. Ivan Krštavatelj je rekao: „Ja sam glas koji viče u pustinji: Poravnite put Gospodnji! - kako reče prorok Izaija“ (Ivan 1:23 JB). Ivan je pripremio put za Isusa, pozivajući Izraelce na reformu.

Kada Gospod (Adon, ne GOSPODIN, JHVH) dođe, on će donijeti „žudnju svih naroda“ (Hagaj 2:7), „ozdravljenje narodima“ (Otkrivenje 22:2), i pravdu i jednakost za sve. Taj se je Glasnik, pročišćavač, već bio pojavio, i Kršćani vjeruju da je on Isus.

Pročišćavanje se nastavlja kao poziv Evandeoskog Doba. Apostoli i ostali vjernici pronosili su poziv za odvajanjem od svijeta (2. Korinćanima 6:17,18; 7:1). Božja želja je da budemo posvećeni — „odvojite se ... ne dotičite se nečista, i ja ću vas primiti ... i vi ćete mi biti sinovi i kćeri.“ Pavao nas poziva da se „očistimo od svake prljavštine tijela i duha.“ Ni Malahija vjerojatno ne bi rekao drugačije.

Malahija je naznačio da Božji sud Izraela bude bio brz protiv svih grešnika. U Jakovljevoj poslanici odjekuju Malahinije optužbe protiv onih koji su prijevarom uskratili plaću radnicima (Jakov 5:4), i tlače udovice i siročad (Jakov 1:27). Na još višoj razini, mi nalazimo Malahijinu osudu preljubnika i preljubnica primijenjenu na „Kršćane“

Bog će urediti Svoje dragulje, Svoje svece.

koji su ušli u preljubničke veze sa ovim sadašnjim zlim svijetom (Jakov 4:4; Otkr. 2:20⁴). Sa tim vezama „Babilonski“ Kršćanski sistemi zanemarili su svoje zaruke sa Kristom (Otkrivenje 17,18). Iako je prorečeno da će Kršćanski sistemi igrati daljnju ulogu sa zemaljskim vladavinama, upozorenje da ih se izbjegava i dalje vrijedi.

Ipak, Malahija je pozvao Izrael da traže Boga. Izrael je pitao: Kako? Jehova je odgovorio: Treba li čovjek pljačkati Boga? Vi pljačkate mene. Izrael je upitao: Kada i kako sam te opljačkao? Jehova: U desetinama i prinosima. Donesite sve desetke u spremište i ispitajte me i vidite neću li otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslove, zaštititi vas i brinuti se za vas. Ali, Izraele, tvoje su riječi protiv mene, zato što pitaš, koje li koristi služiti Bogu (Malahija 3:7-10, 13-15, parafrazirano).

Baš kao što se Job borio da razumije zašto je zlo napredovalo, Izrael je izvlačio zaključak da oni nisu napredovali dok se „sretnim zove oholice“ i „zločincima je dobro“ (3:15 Šarić). Job je shvatio da Bog nekako dopušta zlu da napreduje (Job 21:7-9).

„(7) Zašto na životu ostaju zlikovci i, što su stariji, moćniji bivaju? (8) Potomstvo njihovo s njima napreduje a izdanci im se množe pred očima. (9) Strah nikakav kuće njihove ne mori i šiba ih Božja ostavlja na miru.“

Na temelju obećanja danih Izraelu, mnogi su Kršćani zaključili da ako budu imali dovoljno vjere da će napredovati u materijalnim stvarima i zdravlju. Međutim, takvo obećanje nije bilo dano Kristovim sljedbenicima. Umjesto toga, Kršćanima je bila zasigurana borba sa ovim svijetom slično njihovom Gospodaru, Isusu Kristu. Nema tu nikakvih obećanja o bogatstvu, niti zdravlju, niti materijalnoj moći. Apostol Pavao potvrdio je tu patnju u Rimljanima 8:17,18. Ne postoji nikakvo jamstvo o posebnim materijalnim pogodnostima u ovom životu — izuzev kad je to stvar duhovne dobrobiti.

Učiniti Obožavanje Boga Prioritetom

Malahija (3:16-18) ohrabruje Izrael da se zajedno sakupljaju u Gospodinovo ime.⁵ „Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred

(3) Treće poglavlje Malahije u Hebrejskim Pismima u Kršćanskim Biblijama uključuje i 3 i 4 Poglavlje

(4) Otkrivenje 2:20 (JB): „Ali imam protiv tebe: puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi moje sluge te se bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana idolima.“

(5) Možda su oni koji su bili pohvaljeni bili poput „Minijana“ od deset vjernih Židovskih Rabina koji su se tradicionalno okupljali — kako bi vodili svoje vjerske službe.

njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i štiju Ime njegovo“ (JB).

Vjerni Kršćani uzimaju te riječi k srcu. Jehova pripravlja Svoj „nakit“ (redak 17, VKJ „dragulje“). Mi se „sve više preobražavamo obnavljanjem naših umova i približavamo se sve više i više slavnom liku našeg Gospodina i Učitelja, tako što smo promjenjeni iz slave u slavu, centimetar po centimetar, korak po korak, malo po malo, tijekom sadašnjeg života“ (Dnevna mana 5. Ožujak, Reprint 3129).

Dan Gospodinov — Ali ne prije Ilijinog Dolaska

„Jer evo dan dolazi, žarit će poput peći“ (Malahija 4:1 VKJ). Taj „Dan Gospodinov“ i Apokalipsa povezana s njim, bio je nacrtan kao slika propasti, smrti, i vatrenog kraja svijeta. Mnogi Kršćani iskoristili su taj strah da zadobiju obraćenike — propuštajući u potpunosti svrhu Dana Gospodinovog i cilj Kristovog povratka — „Obnova svega“ i „izlječenje naroda.“

Srećom, Malahija ubacuje spasonosnu milost. Jehova će poslati Iliju proroka „obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletst-

vom zemlju“ (Malahija 4:6 JB). Ova je izjava recitirana na svakom Pashalnom Sederu, i mjesto je sačuvano za Iliju, čaša je natočena za njega, i vrata su otvorena usred Sedera da se vidi čeka li on da uđe. Tradicija je održala ovo obećanje živim.

Međutim, sudeći po podjelama u svakom kutku svijeta, Kršćani nisu bili u stanju istinski promijeniti srca ovog od Sotone zaslijepljenog svijeta. Zato smo došli u „vrijeme kraja.“ Iako je nevolja započela, mnogo toga još leži pred nama. Ali vječna propast i uništenje, ne!

Umjesto toga, Jehova kaže da će, nakon tog vremena nevolje, „Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime Jahvino i služiti mu jednostavno“ (Sefanija 3:9 JB). Anarhija posljednjih vremena biti će preokrenuta tako da će čovječanstvo tada biti u stanju združiti se — rame uz rame — da služe Svemogućemu zajedno.

Uzmimo Malahijine riječi k srcu. Božja ljubav prema svem stvorenju uskoro će se pobrinuti za „izlječenje naroda!“ Sam Malahija će, nema sumnje, biti jedan od „knezova po svoj zemlji“ (Psalam 45:16) koji će sve voditi ka pravdnosti i savršenstvu.

— *Bob Gray*

„A vama koji se Imena moga bojite sunce
pravde će ogranuti sa zdravljem u zrakama“
(Malahija 4:2 Dretar).